

Giới thiệu Quá Khứ Chôn Vùi

Truyện Quá Khứ Chôn Vùi của tác giả Songson1991- phương bích dương thuộc thể loại ngôn tình hiện đại. Ngũ Yên Phương: Tình đầu thường rất đẹp, nhưng người ta hay nói tình đầu thường không thành. Có lẽ người ta nói đúng ... Nhưng chắc có lẽ ... tình yêu không thành vì chỉ xuất phát từ 1 phía là em. Còn anh ... chỉ xem em như chiếc bóng, như người dự bị mà thôi

Huỳnh Vỹ Phong: Tôi yêu em sâu sắc nhưng em lại đối với tôi lạnh nhạt vô tình .. Em là người không có trái tim hay sao mà đối xử với tôi như vậy !!. Em cứ cố chấp đi, cứ trốn chạy đi. Đến cuối cùng em cũng là của tôi mà thôi. Ninh Minh Trí: Tôi thích em nhưng người tôi yêu không phải ... là em. Tôi xin lỗi!!!

Mẫn Nhục La: “Tôi yêu anh vì anh tôi bắt chấp tất cả “. Mời các bạn cùng theo dõi truyện nhé.

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Chương 1 Niềm vui nhỏ

“Người yêu của tôi ơi em ở đâu

“Sao để tôi mãi đi tìm, tìm một người yêu chân chính mà tôi cần “

Trên ti vi là bài hát đang rất hot hiện nay. Nam ca sĩ vừa hát vừa nhảy, mồ hôi lấm tấm ướt cả tóc cả áo thật khiến người ta động lòng. Nam ca sĩ có gương mặt mê người chân mày đen đậm cặp mắt sáng sâu thẳm như xoáy người ta vào trong đôi mắt ấy. Sóng mũi cao như đc thương tế ban tặng để phối với gương mặt của anh ta

Dưới bàn một số nữ sinh hí hửng hò reo

“Mars thật là tuyệt “

Người thi í ới “Sao anh ấy có thể đẹp trai như thế

Bên góc cửa sổ cô gái vẫn ngồi yên tĩnh bất động nhìn ra ngoài. Nghe thấy ồn ào bất giác cô quay đầu lại

Trên mặt hình là gương mặt điển trai của nam ca sĩ nào đó cô cũng chẳng rõ. Gương mặt điển trai đậm mồ hôi thật khiến trái tim người ta đập loạn nhịp.

“Cũng đẹp trai đấy nhì. Hèn chi mấy cô bé kia lại ...”

Mím cười lắc đầu nhấp ngụm cà phê đen. Cà phê đắng chát, đắng và chát như lòng cô.

Nhìn những lá vàng rơi ngoài cửa bất giác mắt cô cay cay. Có kìm nén nhưng nước mắt vẫn âm thầm lặng lẽ rơi. Như hiện ra cảnh mùa thu năm ấy

- Anh thật ra anh có yêu không vậy ??

Cô gái hỏi chàng trai nước mắt như chực rơi

Chàng trai tuy không đc xem là đẹp trai lắm nhưng ở anh toát lên khí chất bất cần không ai có thể có đc. Ánh mắt anh vẫn âm đậm như vậy, không trả lời cô gái

- Anh nói đi chứ !! Chỉ có câu trả lời đơn giản mà anh không trả lời đc sao ??- Cô cười nhạt chát vắn anh

Anh im lặng một hồi rồi cũng hờ hững lên tiếng

- Anh thích em-

“Thích “ nghe hay nhì, Nhưng không hiểu sao cô lại vừa vui mừng mà vừa chua chát trong lòng. Vui vì anh có thích cô ... Còn chát là bởi vì anh không yêu cô

Cô cười tự giễu mình ngăn nỗi chua chát trong lòng cố gắng kiềm chân lên hôn nhẹ môi anh

“Anh có thích em là được rồi. Em vui lắm “ Cô cố gắng nhìn anh tươi cười

Trong mắt anh thoáng hiện lên tia kinh ngạc nhưng rồi anh cũng im lặng và lặng lẽ hôn môi cô. Hai người hôn nhau thật lâu nhưng trong nụ hôn đó có

muôn vàn cảm xúc

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Chương 2 Là Cô Ấy

Nhìn ly cà phê trên bàn gần voi hết cô cười nhẹ . Một giọt nước mắt nhẹ lăn trên má . Cô thích cà phê đen , nó có vị đắng cũng như những nỗi cay đắng mà cô phải nhận

“ Anh cũng thích cà phê mà “

Nhìn về cánh cửa đối diện cô chợt mỉm cười khi trong thấy anh . Định cầm túi giặt đi về phía anh . Nhưng cô chợt khựng lại “ Lại là cô ấy “ Cô tự cười mình sao lại tự mình đa tình ngồi đây đợi anh cả giờ để chứng kiến cảnh này . Nhìn về hướng ấy nước mắt cô lặng lẽ rơi . Mím môi lại ngăn dòng nước mắt cô bước lại phía anh

Mỉm cười thật tươi như không có chuyện gì

- Anh . Cô nhìn về phía anh mỉm cười

- Chị Ngọc Thư

Cô gái Ngọc Thư mỉm cười nhìn cô

- Chào em

Đôi khi anh cảm thấy phiền lòng về cô . Sao cô lại ngang nhiên xuất hiện trước mặt Ngọc Thư . Anh bắt giắc cau mày nhìn cô .

- Em tìm anh có việc gì không ?

Nụ cười trên môi cô như đông cứng lại “ Lại chọc giận anh ấy rồi “

Cô cố gắng cười ha ha .

“ à em có việc đi quá ngang đây đó mà “

Nhìn gương mặt không vui của anh cô hơi hoảng vội tìm cái cớ

- Thôi em có hẹn với bạn , em đi trước nha . Chào 2 anh chị

Nói rồi cô đi như chạy không dám quay đầu lại

Cô thật thấy giận mình , tại sao biết là như vậy mà cô vẫn chấp nhận . Cô vẫn yêu anh vẫn muốn ở bên anh . Nhưng tình yêu mà làm sao trả lời đc

Vì yêu anh cô đành phải chấp nhận một tình yêu vô nghĩa với anh thôi

Chấp nhận là kẻ thứ 3 đề tiện trong mắt người đời

Lôi điện thoại từ trong túi ra vội vàng định gửi cho anh một tình nhắn xin lỗi . Nhưng cô sợ . Sợ anh sẽ trả lời câu trả lời mà cô không muốn nghe nhất

Cô biết mình đã sai , ngay từ đầu là đã sai hoàn toàn

Cô bấm dãy số quen thuộc

- Chân Tuệ à bunn quá ! giúp tao giải sầu nha

Đầu kia bên kia là tiếng thờ dài của cô gái

- Lại vì anh ta nữa à nói hoài mà không nghe . Thôi về sửa soạn đi tối nay đi “ Devil “ giải sầu với tao

- Uh . Cô đáp lại

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 3: Chương 3 : Giải sầu

Về đến nhà một mình nhìn mình trong gương , thật chẳng ra bộ dạng gì . Uể oải nằm xuống giường nhìn căn nhà trống trải . Đã bao lâu rồi anh không đến đây rồi

Nghĩ lại cái giá của mình khi ở bên anh có lẽ là quá lớn . Bỏ ngôi nhà thân yêu , bỏ ngôi nhà tràn đầy mái ấm của mình

“ Thật sự là có đáng không “

Cô tự hỏi mình không kìm nén được rồi tự mình bật khóc .

Khóc một hồi chìm vào giấc ngủ lúc nào không hay , thoáng cái đã 7g30 tối

Chuông điện thoại reo vang đánh thức cô dậy

Chậm chạp bắt điện thoại

“ A Lô “

“ Chuẩn bị đi nha 8g tao quá ” Chân Tuệ nói

“ Uh biết rồi “

Điện cho mình chiếc váy đỏ ngắn tới đùi bằng chiffon , tùy tiện xỏa tóc xuống cô chăm chú nhìn mình trong gương . Đôi mắt có phần mất thần . Cô lấy một ít phấn dặm vào chỗ đôi mắt , đôi môi son màu son đỏ nhạt . Nhìn trong gương thấy cũng tạm ổn cô vội lấy điện thoại gọi cho Chân Tuệ

“ Chân Tuệ , đến chưa vậy ! “

“ Gần đến rồi xuống dưới lầu đợi tao đi “

Cô bước ra khỏi nhà , khóa cửa nhà rồi bước bộ xuống lầu . Tòa nhà nơi ở là tòa nhà cũ kỹ nên cũng chẳng có thang máy . May là nhà cô nằm ở tầng 2 không thì cô đi mệt nhừ lun rồi .

Bước ra khỏi chung cư cô đã thấy Chân Tuệ vừa bước xuống taxi . liền vẫy vẫy tay về phía cô cô “ Lên xe đi “

Cơ bước đi về hướng chiếc xe và leo lên

Nhìn thấy bộ dáng của Yên Phương , Chân Tuệ không khỏi cảm thán

“ Tội gì phải như vậy “ Chân Tuệ quay mặt nhìn cô hỏi . Trên mặt hiện một tia xót xa

Quen cô bạn này đã lâu nên cô biết . Tuy bề ngoài mạnh mẽ quật cường vậy thôi nhưng cô rất yếu đuối . Mặc dù ngoài mặt tỏ ra bình thản vậy thôi , nhưng thật ra trong lòng rất đau đớn .

Yên Phương cười nhẹ đầu cúi xuống nói khẽ

-Mình biết nhưng mình không làm được

Chân Tuệ như pó tay với cô không nói gì nữa

Hai người im lặng cho tới khi đến trước cửa hộp đêm thì lặng lẽ bước xuống xe

Trầm mặc này giờ Chân Tuệ cũng lên tiếng , giọng điệu hơi có chút nóng nảy

“ Mà thật có chấp “

Nói rồi cô dùng ngón tay gõ cửa , tiếng giày cao gót nện dưới đất nghe thật chói tai

Yên Phương vẫn im lặng không nói gì lặng lẽ bước theo sau

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 4: Chương 4 : Nổi bật

Bước vào hộp đêm bên trong ồn ào náo nhiệt . Ánh đèn đủ màu sắc nhấp nháy rực rỡ giúp cho quán bar thêm phần sinh động . Trên sàn nhảy hiện giờ không có ai chắc vì còn khá sớm . Yên Phương và Chân Tuệ tùy tiện tìm một bàn ngồi cạnh cửa sổ gọi 10 chai bia để giải sầu .

Bar “ Devil “ không hổ danh là bar nổi tiếng bậc nhất thành phố . Từ thiết bị âm nhạc cho đến cách bài trí của quán không chê vào đâu được . Muốn bước chân vào đây đã tiêu hết nửa tháng lương của cô . Nhưng cô là vậy một khi muốn thì cứ việc chơi , chẳng quan tâm đến những ngày cuối tháng phải ăn mì gói hay trứng .

Tay cầm lon bia uống một ngụm thấy nấy giờ Chân Tuệ vẫn gắn vào cửa cô thắc mắc lên tiếng hỏi

- Mà nhìn gì vậy ?

Nghe bạn hỏi như đúng chỗ cô hí hửng lên tiếng

- Nghe nói bar này là do ca sỹ nổi tiếng Mars mở , lâu lâu anh ta cũng có ghé quán biểu diễn góp vui

- Mars là ai vậy ? Yên Phương nhẹ nhàng lên tiếng

- Trời có phải là mày không vậy . Mars mà cũng không biết

Đến là phát bực với con bạn này Mars mà cũng không biết , thật là pó tay . Cô tiếp lời

- Mars tên là Huỳnh Vỹ Phong là ngôi sao đang rất nổi tiếng . Về ngoài thì khỏi nói đến đi nói đến gia cảnh của anh ta thì người ta chỉ có gặt đầu tán thưởng và ganh tỵ

- Vậy à ! Thật đáng ngưỡng mộ . Cô cười phụ họa

Nghe cô bạn hưng phấn bô lô ba loa về một thần tượng nào đó , không muốn làm bạn mất hứng nên cô cũng bật miệng khen ngợi hòa theo vài câu .

Đồng hồ đã điểm 11h30 , quá bar có vẻ đông khách hơn . Hai cô cũng có vẻ say . Say cũng đúng thôi nãy giờ 2 cô xù cùng gần hết cả két bia rồi còn gì

Chân Tuệ ngà ngà say đang lắc lư ngoài sàn cùng mọi người hào hứng chờ đợi thần tượng tới .

Yên Phương vẫn nhàn hạ ngồi uống bia của mình , mắt theo dõi cô bạn thân đang lắc lư ngoài sàn . Mỉm cười nhìn cô bạn vui vẻ cô cũng vui lây .

Lần nào cũng vậy khi cô buồn lúc nào cũng là Chân Tuệ giúp cô giải sầu . Cô thật rất cảm kích và yêu quý cô bạn này của mình .

Đám đông đang nhảy vui vẻ thì đột nhiên lao nhao như ong vỡ tổ

“ Oa anh ấy đến rồi ,tôi hạnh phúc chết mất thôi “

Một cô gái từ ngoài cửa chạy vào trên mặt lộ vẻ phấn khích và hạnh phúc hồ hởi

Mọi người bắt đầu xôn xao nhìn ngoài cửa

Cánh cửa mở ra một trang anh tuấn tiêu soái bước vào . Khuôn mặt như tạc từ tượng , Vóc người hoàn mỹ với chiều cao 1m86 nhìn anh thật nổi bật giữa đám đông . Anh chính là Mars . Huỳnh Vỹ Phong , siêu sao ca nhạc thần tượng đang rất nổi tiếng hiện nay

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tài miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tài miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Chương 5 : Không phải em gái anh

Anh sóng vai cùng một cô gái như hoa bước vào . Cô gái có dáng người bốc lửa khuôn mặt kiều diễm . Cô chính là ngôi sao mới nổi lên hiện nay Mẫn Nhược La

Mọi người không ngừng kích động la hét chói tay , cùng với tiếng nhạc tại đỉnh tai nhức óc góp phần cho không khí thêm sôi động

Anh mỉm cười nhẹ với mọi người . Rồi ngao mạn tìm một chỗ ngồi trung tâm . Cô gái nũng nịu nở nụ cười tà mị choàng vai ôm eo anh sánh bước đi cùng .

Mọi người như hưng phấn hơn khi thấy thần tượng nhảy cũng điên loạn hơn ,Hầu hết cô gái đều đổ dồn cặp mắt si mê và ngưỡng mộ về phía 2 người

Yên Phương nhìn phớt về phía họ rồi lạnh lẽo dời tầm mắt đi . Nhìn vào một góc nào đó cô như kinh động “ Là anh ! “

Cô bất chợt hốt lên , đôi mắt kính ngạc nhìn về hướng kẻ bên vãi cái bàn mà Huỳnh Vỹ Phong mới ngồi

Anh đang ôm cô gái nào đó vào ngực đôi mắt si mê nhìn cô , và rồi anh cúi đầu xuống hôn cô ngấu nghiến

Cô gái đó say mê hôn đáp lại , thân hình bốc lửa quyến rũ , Gương mặt xinh đẹp , kiểu diêm của những cô gái trưởng thành . Mà cô gái đó không phải là Lưu Ngọc Thư

Trước mắt cô như nhòe đi đôi mắt đau khổ hướng về phía anh . Miệng đột nhiên mạnh chất cô không biết mình đã khóc từ lúc nào. Nhe tay lên mặt . Cô thấy mình bây giờ thật bị thương

Cô như không chịu nổi cảnh tượng trước mắt lao đảo đi về hướng anh

“ Shit cô bị đui “ Một cô gái bị cô vô ý đụng vào lớn tiếng mắng

Cô không chú tâm cứ việc bước về hướng ấy , cô gái thấy cô thờ thẩn như người cũng không chấp nhất , chửi thề vài câu rồi cũng hào hứng nhảy tiếp

Cách đó không xa có ánh mắt thâm thúy nhú mày nhìn cô

- Anh ! Rốt cuộc cô cũng đứng trước mặt anh . Mắt chăm chăm nhìn vào anh ánh lên tia chua xót

Anh nhú mày như có vẻ không vui nhìn cô vẫn không lên tiếng

Cô cười nhẹ nhìn vào cô gái bên cạnh anh lên tiếng

- Chị này là

Cô gái như khó chịu trước sự xuất hiện của , mắt đẹp khẽ chau lại quay qua nhìn Ninh Minh Trí

- Cô ta là ai vậy anh ?

- Chị em làCô nhìn cô gái cười khế nhưng nụ cười ẩn hiện sự chua xót định lên tiếng

.

- Là em gái - Anh thân nhiên lạnh lùng nhìn cô lên tiếng

Cô như kinh động khi nghe anh nói , tâm như ai xé ra thành trăm mảnh . Nước mắt đã bắt đầu rơi trên đôi má xinh đẹp

- Là em gái à . là em gái à – Cô lắp bắp

Cô gái như vừa ý với câu trả lời của anh . Tuy nhiên cô vẫn tia ánh nhìn không thiện cảm về phía cô . Liếc xéo cô một cái rồi cô chăm rài cảm điều thuốc lên hít một cái phả ra một làn khói trắng lên mặt cô rồi quay ngoắt về hướng sàn nhảy

Trong người có hơi men cô như không giữ được bình tĩnh mắt chăm chăm nhìn anh một hồi cô hưng hăng quát trên mặt đã giàn giụa nước mắt

- Em không phải em gái anh , em không phải em gái anh

Tìm kiếm với từ khoá:

Được thanks

Xem thông tin cá nhân

CẦN DESIGNER! CẦN Designer cho Diễn Đàn!

Có bài mới 18.05.2017, 21:23

Hình đại diện của thành viên

songsong1991

Tổ phó

Tổ phó

Ngày tham gia: 23.03.2014, 20:40

Tuổi: 26 Nữ

Bài viết: 14

Được thanks: 0 lần

Điểm: 7.64

Có bài mới Re: [Hiện đại] Quá khứ chôn vùi - songsong - Điểm: 10

Chương 6 : Chạm mặt nhau

Mọi người xung quanh như kinh động khi nghe tiếng hét chói tai, bất giác ai cũng quay đầu lại. Trong mắt hiện lên tia nhìn như sắp có chuyện vui

- Ngũ Yên Phương

Anh gần từng chữ hướng cặp mắt lạnh lùng về phía cô. Cô hỗn loạn khi nghe tiếng gần của anh. Mờ mịt vương cặp mắt về phía anh

- Cô quá phận rồi đó. Anh tức giận nói tiếp

Cô như không chịu nổi những gì mình nghe thấy giờ cặp mắt hốt hoảng về phía anh

- Anh

“Chát” cô còn chưa lên tiếng thì đã lãnh một cú bạt tay thật mạnh. Cô lao đảo té xuống đây đôi mắt mờ mịt như không thấy đường đi trên khóe môi rịn ra máu

Người vừa đánh cô không ai khác chính là cô gái đi cùng với anh

Cô giương cặp mắt nhìn về hướng anh. Anh vẫn ngạo nghễ như thế, vẫn thâm trầm như thế.

Cô đau, đau lắm nhưng nỗi đau bên ngoài không sánh bằng nỗi đau trong tim cô lúc này

- Con đề tiện này, mày là ai đây. Dám dõm ngó người của bà,

Cô ta khinh khỉnh liếc anh mắt khinh bỉ hẳn học về phía cô lên tiếng. Nói xong cô ta giơ tay định giơ tay cho cô thêm bạt tai nữa

- Đủ rồi!

Anh khó chịu nhìn cô gái lên tiếng. Liếc nhìn qua cô trong ánh mắt thoáng lên tia chua xót

Cô như không đếm xỉa đến cô ta cô lao đảo khó khăn lê đến trên mặt anh. Trên mặt nước mắt đã khô từ lúc nào

- Có thể cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra ở đây không?

Huỳnh Vỹ Phong ngạo nghễ bước tới giương cặp mắt khó chịu về 3 người đang gây náo loạn trong bar của anh. Khi nhìn lướt qua Yên Phương trong ánh mắt thoáng lên tia gì đó mà không giải thích được

Mọi người như vỡ òa khi thấy anh bước đến, tiếng hét chói tai của các cô gái khiến vũ trường thêm đình tai nhức óc

Cô gái đi cạnh Ninh Minh Trí cặp mắt sáng như sao khi thấy anh xuất hiện

”Không ngờ lại đẹp trai như thế “

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6: Chương 6 : Chạm mặt nhau

Mọi người xung quanh như kinh động khi nghe tiếng hét chói tay, bất giác ai cũng quay đầu lại. Trong mắt hiện lên tia nhìn như sắp có chuyện vui

- Ngủ Yên Phương

Anh gần từng chữ hướng cặp mắt lạnh lùng về phía cô. Cô hồn loạn khi nghe tiếng gần của anh. Mờ mịt vương cặp mắt về phía anh

- Cô quá phận rồi đó. Anh tức giận nói tiếp

Cô như không chịu nổi những gì mình nghe thấy giờ cặp mắt hốt hoảng về phía anh

- Anh

“Chát” cô còn chưa lên tiếng thì đã lãnh một cú bạt tay thật mạnh. Cô lão đảo té xuống đây đôi mắt mờ mịt như không thấy đường đi trên khóe môi rịn ra máu

Người vừa đánh cô không ai khác chính là cô gái đi cùng với anh

Cô giương cặp mắt nhìn về hướng anh. Anh vẫn ngao ngễ như thế, vẫn thâm trầm như thế.

Cô đau, đau lắm nhưng nỗi đau bên ngoài không sánh bằng nỗi đau trong tim cô lúc này

- Con dê tiện này, mày là ai đây. Dám dòm ngó người của bà,

Cô ta khinh khỉnh liếc anh mắt khinh bỉ hẳn học về phía cô lên tiếng. Nói xong cô ta giơ tay định giơ tay cho cô thêm bạt tai nữa

- Đủ rồi!

Anh khó chịu nhìn cô gái lên tiếng. Liếc nhìn qua cô trong ánh mắt thoáng lên tia chưa xót

Cô như không đếm xỉa đến cô ta cô lão đảo khó khăn lê đến trên mặt anh. Trên mặt nước mắt đã khô tự lúc nào

- Có thể cho tôi biết chuyện gì đang xảy ra ở đây không?

Huỳnh Vỹ Phong ngao ngễ bước tới giương cặp mắt khó chịu về 3 người đang gây náo loạn trong bar của anh. Khi nhìn lướt qua Yên Phương trong ánh mắt thoáng lên tia gì đó mà không giải thích được

Mọi người như vỡ òa khi thấy anh bước đến, tiếng hét chói tay của các cô gái khiến vũ trường thêm đình tại nhức óc

Cô gái đi cạnh Minh Trí cặp mắt sáng như sao khi thấy anh xuất hiện

”Không ngờ lại đẹp trai như thế“

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Chương 7 :Cảm giác

Thấy anh bước đến Minh Trí nhướng mắt lên khinh khỉnh nhìn anh

- Không có chuyện gì đâu! Chúng tôi có chút việc riêng thôi

- Việc riêng! Anh giương cặp mắt sắc như dao về hướng Minh Trí

Không hiểu sao anh cảm thấy ghét người đàn ông này trong khi 2 người mới lần đầu tiên gặp mặt. Chắc có lẽ là ánh liếc sơ cô gái đang loạng choạng đứng kế bên

Nãy giờ cô không nói gì? Mắt vẫn giương về người đàn ông đó, anh xuất hiện đứng bên cạnh cô nãy giờ cô cũng không quan tâm

Anh cảm thấy khó chịu , lần đầu tiên có người như vậy với anh . Anh nhìn quét qua cả ba người

- Việc riêng thì đem về nhà giải quyết

Nãy giờ Minh Trí thấy rất khó chịu khi Vũ Phong cứ hằn học nhìn về hướng anh ta

Lần đầu tiên gặp mặt không biết đắc tội gì với anh ta mà bị như vậy

Người cao ngạo như anh không thích như vậy , nhưng anh không dám lên tiếng phản kháng . Vì anh biết sau lưng Huỳnh Vũ Phong là ai ?? Những người đó không nên đụng vào

- Yên Phương

Chân Tuệ từ xa chạy đến thấy trên má bạn hơi sưng , trên miệng có tia máu rỉ ra cô không trông thấy mà lòng xót xa . Cô tự trách mình sao nãy giờ không quan tâm đến bạn nên mới xảy ra có sự này

Cô tia ánh mắt tức giận về phía Ninh Minh Trí . Quát lớn

- Ninh Minh Trí anh là thằng khốn nạn

Cô hung hăng bước đến bên Ninh Minh Trí giơ tay lên định tát hấn một cái thật mạnh .

- Cô điên à

Ninh Minh Trí giơ tay lên ngăn cô lại đẩy nhẹ cô ra . Cô vẫn tức giận ngút trời nhưng thấy nơi này đông người nếu nói ra người thiệt thòi cho Yên Phương mà thôi

Nghĩ rồi lại thôi cô quay qua đỡ Yên Phương đang đứng ngây dại ra đó

Bất giác cô quay qua thấy Huỳnh Vũ Phong đang đánh mặt lại nhìn Ninh Minh Trí

Ánh mắt thâm trầm âm u . Đứng cạnh anh cự ly gần cô như muốn ngắt đi vì vui sướng nhưng với sự việc hiện giờ thật là không thích hợp

Cô bất lực quay qua nhìn nhỏ bạn thân mình nãy giờ vẫn gục đầu không nói gì .

Đột nhiên Yên Phương ngẩng đầu lên nhìn về hướng Ninh Minh Trí , ánh mắt lộ vẻ bi ai . Cô cắn môi lên tiếng

- Anh ... em

Ninh Minh Trí nhìn cô , trong mắt hiện lên tia chua xót. Thật ra anh cũng có yêu cô nhưng cô chỉ chiếm một góc nhỏ trong tim hấn mà thôi . Nhiều lúc rất giận cô nhưng nhìn đến dáng vẻ này của cô anh không nỡ

Nhiều lúc anh muốn buông bỏ cô để giúp cô giải thoát khỏi cuộc tình đau khổ với anh

Nhưng khi anh nhìn gương mặt ngây thơ , dịu dàng của cô anh lại không nỡ . Anh vẫn muốn ở bên cô dù người anh yêu thật sự không phải là cô

Anh dịu dàng nhìn cô trong mắt hiện lên tia ôn nhu

- Em về đi , chúng ta gặp mặt nói chuyện sau

Thấy hấn dịu dàng nhìn mình cô không khỏi kích động , trong mắt hiện lên tia vui mừng . Nhẹ nhàng gạt đầu rồi lặng lẽ bước ra về

Đứng bên cạnh Huỳnh Vũ Phong bất giác cau mày nhìn bóng lưng cô rời đi . Trong lòng nhen lên một cảm giác khó chịu . Hấn trầm mặt nhìn về Ninh Minh Trí rồi buồn bực quay lưng đi

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 8: Chương 8 : Cảm giác (2)

Anh buồn bực ngồi phịch xuống chiếc ghế sofa mềm mại . Anh cảm thấy khó chịu mà cảm giác khó chịu này là gì mà anh chưa rõ .

Nghĩ đến dáng vẻ của cô gái nhỏ khi nãy anh bất giác thấy nhói trong lòng . Chứng kiến cảnh đau lòng như vậy mà vẫn cam chịu đứng một bên gục đầu

xuống không nói gì ? Vẫn ngoan ngoãn cam chịu khi thấy tên ấy dịu dàng với mình .

Đến nỗi một ngôi sao lớn như anh đứng kề bên mà vẫn không quan tâm mây may liếc một cái. Không nghĩ thì thôi càng nghĩ càng bức hưng hân vớ lấy chai rượu vang mạnh trên bàn tuôn một hơi .

Mẫn Nhược La thấy anh không vui bắt giác cau mày nhìn anh

- Anh sao vậy ? Cô quan tâm hỏi anh

Lúc này đây cô rất muốn ôm anh vào lòng để an ủi vuốt ve anh. Nhưng cô không dám . Cô biết anh không thích như vậy

Anh không trả lời . Đôi mắt lạnh lẽo âm trầm nhìn về một hướng . Sau một hồi anh bước thẳng về hướng sàn nhảy bắt đầu lắc lư theo điệu nhạc . Quả không hổ danh là ngôi sao anh nhảy rất điêu luyện khiến không ít người xuýt xoa . Những cô gái thì thét chói tai

Do uống rượu và nhảy quá điên loạn . Người anh ướt đầm từ mái tóc ướt sượt . Người ướt đầm qua làn áo sơ mi mỏng thấm dính vào cơ thể lộ ra đường nét quyến rũ mê người khiến các cô gái đỏ mặt thét chói tai . Anh nhảy càng lúc càng say , quơ đại chai bia trên bàn một hơi nốc hơn nửa chai

Cảm thấy tâm trạng như đỡ hơn chút ít . Bản tính anh vốn lạnh lùng luôn không quan tâm bất cứ chuyện gì nhưng không hiểu sao hôm nay lại luống cuống như vậy .

Đưa tay vuốt ngược mái tóc ướt đầm gương mặt lạnh băng thâm trầm thêm phần quyến rũ

Mọi người như phát điên với tư thế đó của anh

Nói là vậy nhưng tâm trạng vẫn rất không tốt bỏ mặc Mẫn Nhược La xinh đẹp quyến rũ nhìn anh say mê anh điềm nhiên bước ra về

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 9

Trung tâm thương mại xoa hoa bậc nhất . Bên trong tấp nập người . Trung tâm chia thành nhiều tầng cho tầng giai cấp khác nhau .

Yên Phương nhờ Chân Tuệ giới thiệu nên được làm một nhân viên bán hàng ở đây .

Yên Phương đang vừa làm vừa thờ thần . Quản lý trưởng kêu cô từ nãy giờ mà cô có phần bức bối la

- Yên Phương cô làm gì vậy ?? Sao không tập trung đó

Nghe tiếng mắng Yên Phương mới hoàn hồn lại gạt đầu lia lia xin lỗi

Haiz việc làm ở đây rất tốt , lương rất cao . Cô không muốn bị mất việc đâu

Cố gắng định tâm lại cô chăm chú làm việc tâm không khỏi buồn bức khi Ninh Minh Trí không liên lạc

“ Sao anh ấy chưa liên lạc với mình nữa “ cô vừa cặm cụi làm vừa nghĩ

Muốn không nghĩ đến anh lắm chứ . Nhưng cô làm không được

- Yên Phương

Bỗng nghe tiếng gọi của nhỏ bạn thân cô giật mình găng đầu , nhẹ mỉm cười

- Hôm nay ngọn gió nào đưa Tô tiểu thư đến đây . Cô trêu yêu Chân Tuệ

- Tôi thăm mày không được à . Nãy giờ thờ thờ thần thần suy nghĩ gì đó

Chân Tuệ chau mày nhìn bạn . Nãy giờ cô kêu đến tiếng thứ Yên Phương mới nghe thấy

Cô không vui nhìn bạn dò xét

- Có gì đâu , do tao tập trung làm việc quá đó mà . Yên Phương cười giả lả

Nói xong cô liền đánh trống lảng

- Khai mau , mày không tốt đến nỗi đến nơi làm việc thăm tao đâu

Cô nhìn Chân Tuệ giả bộ truy vấn

Chân Tuệ hôm nay rất khác . Cô mặt bộ vái ren đen trễ ngực đôi môi son đỏ gương mặt được chăm chút kỹ không chê vào đâu được

Nghe bạn nói Chân Tuệ giật mình giả bộ đập đập vào vai bạn cười giả lả

- Nhỏ này , tao tới thăm mày mà mày nói vậy hả ??

Cô giả bộ chất vấn chỉ chỉ vào Yên Phương như hờn trách

Yên Phương nhìn cô cười cười

- Thôi đi cô nương tao hiểu mày nhất mà . Khai mau sẽ được khoan hồng

Cô trợn mắt hăm dọa Chân Tuệ . Trong đầu chợt lóe lên cô nhìn bạn cười nham hiểm

- Ấy da hẹn bạn trai phải không nè . Có bạn trai thôi mà có gì đâu mà làm vẻ thần bí vậy

Cô liếc Chân Tuệ khinh bỉ nói

Chân Tuệ bức bối nhìn nhỏ bạn . Xem ra nhỏ này không coi trọng cô rồi nhưng mà nhỏ đoán cũng đúng quá đi nhưng mà cô không phải hẹn với bạn trai mà so với bạn trai thì còn quý giá gấp trăm vạn lần

Cô liếc nhẹ Yên Phương một cái rồi lên tiếng

- Thôi được rồi tao khai tao khai

Yên Phương nhìn cô tỏ vẻ đắc ý như là mình đoán đúng

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Chương 10 : Cô gái ngốc

Chẳng là hôm nay Huỳnh Vỹ Phong có một buổi tuyên truyền cho nhãn hiệu đầu gối mà anh đang làm quảng cáo tại trung tâm . Chẳng biết là ngẫu nhiên hay sao mà được tổ chức ngay tầng ba tầng mà cô đang làm việc

Nhỏ bạn của cô say mê anh ta như điên đảo nên hôm nay cũng muốn chen chân đến đây để chiêm ngưỡng thần tượng

Cô đứng là bó tay với nhỏ bạn này . Nhìn Chân Tuệ triu mến cô nói

-Lại là thần tượng , pó tay với mày . Thôi nhanh nhanh đi gặp anh ta đi để cho tao làm việc

Cô vừa nói vừa xua xua tay kêu Chân Tuệ mau đi để được gặp người trong mộng của mình

Hôm nay trung tâm thương mại rất nhộn nhịp . Siêu sao ca sĩ nổi tiếng Mars – Huỳnh Vỹ Phong đang tổ chức giới thiệu sản phẩm tại đây .

Vô số phóng viên và người hâm mộ hôm nay bao vây đến đây

Bên khung cửa sổ của một góc của trung tâm tầng 3

- A lô ! Anh Minh Trí

Đang làm việc cô nhận được điện thoại của Minh Trí cô cực kỳ vui mừng nên lén lút chạy đến nơi vắng vẻ nghe điện thoại

- Em đang ở đâu vậy ? Anh có việc muốn nhờ em

Nghe anh có việc trong lòng cô không khỏi lo lắng cô lí nhí

- Em đang làm việc . Có việc gì không anh

Bên kia đầu dây trầm mặc một hồi rồi cũng lên tiếng

- Em Có thể cho anh mượn năm ngàn không ?

Mình Trí trầm ngâm nhưng cũng lên tiếng hỏi

năm ngàn số tiền lớn vậy cô lấy đâu ra , trong thẻ cũng chỉ còn sáu ngàn tiết kiệm nếu cho anh ấy mượn thì . Yên Phương miên man suy nghĩ

Một hồi rồi cô cũng lên tiếng

- Được rồi ! khoảng 1 tiếng nữa anh đến trung tâm thương mại A . Em đưa cho anh

- Được rồi !

Bên kia đầu dây Minh Trí trả lời trong lời nói có vài tia yêu thương

Trong lúc đó tại một góc khuất gần chỗ Yên Phương có một thân tuần mỵ đứng chăm chú thâm trầm nhìn cô . Đôi tay nắm chặt thành quyền

- Cô gái này sao lại ngu ngốc như vậy ?? Biết anh ta là hạng người nào mà vẫn

Anh cố gén kìm nén lửa giận trong lòng nhẹ gần từng tiếng

Không biết trong lòng anh bây giờ là chỗ cảm xúc gì ? Một mối hỗn độn trong lòng khó nói thành lời . Nhưng anh biết là anh không vui chút nào

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 11: Chương 11 : Kể có tình người vô tâm

Dạo rày tâm trạng đã không được tốt mà khi này chứng kiến một màn như vậy tâm trạng của anh có thể nói là rơi xuống đáy .

Vì là nghệ sĩ nên anh che giấu rất tốt . Bước vào nơi xảy ra sự kiện anh tươi cười vẫy tay người hâm mộ nhưng trong mắt thoáng lên tia âm trầm

Các ký giả thay nhau chụp hình . Cùng hỏi anh những câu hỏi liên quá đến album của anh “ Hoàng tử biển “

Anh vui vẻ trả lời câu hỏi của mọi người , đôi mắt bất giác nhìn về gian hàng ở đằng xa. Tâm thoáng hiện lên một cảm xúc kỳ lạ không tên

Không biết từ lúc nào trong tim thức của anh đã tìm kiếm hình bóng của cô

Anh cứ nghĩ là cảm giác nhất thời nhưng không ngờ cảm giác đó ngày càng mãnh liệt

Sau lần gặp mặt đó anh buộc mình không được nhớ đến cô nữa nhưng tim không cho phép . Anh biết anh đã trót yêu cô mất rồi

Mặc kệ bên ngoài có sự kiện quan trọng nào đó , có thần tượng ai cô nào đó cô cũng không quan tâm chú tâm vào công việc

Lòng là một mớ ngổn ngang . Không biết nếu cho anh ấy mượn tiền thì tháng này cô sẽ sống sao nhưng ít khi anh nhớ và cô thật là không muốn từ chối làm anh thất vọng

Suy nghĩ liên miên một hồi cô liền bước đến quản lý trưởng

- Quản lý trưởng ... Cô ngại ngừng lên tiếng

- Có chuyện gì ??

Quản lý trưởng nghiêm mặt quay lại nhìn cô

- Em ... quản lý có thể cho em ra ngoài

- Ra ngoài ...? Quản lý trưởng cau mày nhìn cô

Nhìn mặt quản lý trưởng khiến cô có phản ứng và căng thẳng

- Em có việc ạ ..., Khoảng 2 tiếng là em trở lại

Cô chớp đôi mắt thanh tú khẩn cầu nhìn quản lý trưởng

Đoán chừng giờ này đang tập trung xung quanh anh chàng thần tượng nào đó , thấy có vẻ cũng không đông khách cho lắm. Quản lý trưởng nhẹ gật đầu

- Cô đi đi , nhớ tranh thủ về đúng giờ !

Cô thăm cảm kích gật đầu mỉm cười rồi nhẹ rời đi

Hôm nay trung tâm thật là đông đúc . Yên Phương thăm cảm thán khi đi ngang qua nơi của Mars

Vô số người hâm mộ và phóng viên . Nhìn thật là long trọng

Cô vô tình nhìn lướt quá anh . Công nhận là anh rất đẹp đôi mắt sắc lẹm lạnh lùng , đôi mày anh tuấn kiêu ngạo . Sóng mũi cao thẳng tắp trời sinh mà nhiều người phải ngưỡng mộ . Môi mỏng hơi mỉm lại thành thoảnh anh nhẹ nhếch môi cười đúng với cung cách của một thần tượng . Mái tóc đen nhánh được chải chỉnh chu . Trong anh chẳng khác nào vị thần

- Đẹp trai như vậy , phong cách như vậy hèn chi ..

Cô nhẹ tắc lưỡi

Như một linh cảm nào đó . Anh ngược nhìn về phía cô đang đi qua

Môi anh hơi mỉm mắt thâm trầm nhìn cô

Hai mắt giao nhau . Cô hơi rùng mình khi bị anh nhìn như vậy bất giác cất bước nhanh hơn rời khỏi chỗ đó .

Hôm nay cô có việc nhất định phải nhanh nhanh lên một chút đến nơi hẹn với Ninh Minh Trí

Thấy cô bước nhanh rồi đi mất anh hơi nheo lại nhìn chằm chằm bóng lưng cô , lòng dâng lên cảm xúc khó chịu

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 12

Cô ta cứ thế mà lại đi gặp hắn . Người đàn ông xấu xa đó không biết có gì hay mà cô yêu đến ngây dại như vậy

Tâm anh thoáng đau . Vì đang trong buổi làm việc nên anh cố gắng kìm nén dù gì anh cũng nghệ sĩ chuyên nghiệp

Sau khi rời khỏi anh âm trầm lạnh lẽo rời đi . Lên trên xe anh như không cần giả tạo tay trái vung lên vô lăng đánh một quyền thật mạnh . “ Bốp “ tiếng đập vang lên đinh tai nhức óc

Anh thật không muốn nhớ đến cô gái đó nhưng mà có sao trong đầu lúc nào cũng hiện lên hình ảnh nhu mì của cô

Xưa nay anh vốn lạnh nhạt chỉ tập trung vào công việc . Phụ nữ anh luôn không để vào mắt có sao khi gặp cô rồi tâm anh như được khuấy động .

Hung hăng đạp xe chạy đi khi tới một quảng trường lớn anh bỗng dừng khựng lại khi thấy một bóng dáng quen thuộc

“ Là cô ấy “

Cô đang đứng thẩn thờ cạnh góc cây lớn mắt nhìn về phương xa xăm nào đó . Chốc chốc cô lại gơ tay xem đồng hồ như có vẻ đang đợi ai đó

Ninh Minh Trí nhẹ nhàng từ xa đi đến . Thấy dáng vẻ của cô anh thoán hiện lên tia phức tạp

- Yên Phương – anh vẫy tay về hướng cô vẫy vẫy

Nghe thấy tiếng anh cô vội mỉm cười chạy lại trên mắt như chứa đầy hạnh phúc và yêu thương

- Anh Minh Trí – cô thỏ thẻ gọi anh

Thấy vẻ mặt như cô tâm Ninh Minh Trí thoáng động anh nhìn cô yêu thương

Nhẹ nhàng đặt nụ hôn trên làn môi mềm mại của cô mắt anh lấp lánh

Mặt Yên Phuong ửng đỏ mỉm cười thẹn thùng nhìn thật đáng yêu

Cô không hỏi gì anh nhẹ nhàng lấy năm ngàn ra đưa cho anh . Anh thoáng cảm động

. Cô không hỏi han lý do anh mượn tiền mà cứ thế đưa tiền cho anh . Anh biết đối với cô năm ngàn là số tiền không phải nhỏ .

Anh vòng tay ôm cô vào lòng đầy yêu thương . Cô mỉm cười hạnh phúc trong vòng tay của anh . Nụ cười khiến cho Huỳnh Vũ Phong ngồi trong xe cách đó không xa cảm thấy nhức mắt và khó chịu

Mắt anh phức tạp mà âm trầm nhìn chăm chăm vào hai người đang ân ái ngoài kia

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 13

Huỳnh Vũ Phong đang tiến hành thay đổi hình tượng của mình . Từ một người thanh niên nghiêm túc . Từ một mái tóc đen ching chu nay đổi thành mái tóc dài màu bạch kim trong rất chói mắt

Ngũ quan tinh xảo nay lại thêm mái tóc màu bạch kim lại càng khiến anh trông chói mắt và bức người

Hôm nay anh có buổi chụp ảnh tại phim trường này . Áo sơ mi trắng đơn giản không cài nút để lộ cơ ngực rắn chắc . Phôi hờ hững với quần tây đen trông anh như một vị thần mà có phần giống ác quỷ khiến mị hoặc người nhìn

Cô người mẫu chụp cùng anh như đắm chìm trong anh . Cô cố gắng phô bày ra vẻ đẹp của mình

Áo cúp ngực màu đen bằng da phối với cái váy da đen ngắn cũn cỡn. Trông cô thật mị hoặc hấp dẫn người ta

Cô liếc anh mắt sắc sảo của mình len lén nhìn anh say mê , trống ngực đập liên hồi

Được chụp chung với thần tượng như anh cô như được nằm mơ

Huỳnh Vũ Phong thoáng chán ghét khi thấy bộ dạng đó của cô ta . Anh hờ hững lạnh nhạt không quan tâm

Đầu anh không lúc nào không nhớ đến tình cảnh hôm đó . Nhìn cảnh hai người anh em ôm ấp thật tình là anh không chịu nổi . Đôi mắt âm trầm lạnh lẽo không chút độ ấm nào . Đôi môi cũng mím chặt càng lộ ra vẻ đẹp bức người của anh . Thật không hổ danh là thần tượng số một hiện nay

Bất chợt ngược mắt lên nhìn vào hướng vô định nhưng không ngờ lại thấy người đó . Người mà anh lúc nào cũng mang cảm giác không thích ứng được với anh ta

- Là anh ta !

Ninh Minh Trí tay ôm eo cô người mẫu xinh đẹp gọi tình thân mật là loi đi ngang qua

Thấy cảnh đó anh không khỏi tức giận . Thật muốn hung hăng bay vào đánh anh ta cho bỏ tức

Cô gái nhỏ đó thật là cực kỳ ngu ngốc

Gã đàn ông hèn hạ đó lúc nào cũng lừa gạt cô mà cô cũng bất chấp yêu hắn . Anh thật đau lòng thay cho cô . Nhưng cũng không biết mình cũng chưa xót cho mình đến giờ vẫn ôm mối tình đơn phương dành cho cô

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 14

Chương 14

“Mình bên nhau nhưng người anh yêu không phải là em”

Yên Phương thần thờ ngồi bên góc quán cà phê. Đôi mắt nhìn miên man ra bên ngoài.

Lời bài hát nghe cứ như là đang mỉa mai cô vậy. Không yêu mà vẫn bên nhau không phải như anh và cô sao

Nhếch môi cười cô cảm thấy cuộc đời mình thật không ra gì

Yêu ai không yêu lại đi yêu một người không yêu mình mà người đó lại còn có vô số cô gái khác giống như cô vậy

Nhiều lúc muốn buông bỏ ra nhưng rồi lại thôi. Cô làm được bởi vì cô quá yêu anh rồi

Lôi điện thoại từ trong túi ra cô chần chừ một hồi rồi cô cũng lấy điện thoại lên gọi cho anh

- A lô – Đầu bên kia bắt máy trong lời nói có chút không tự nhiên

- Anh ... mình gặp nhau được không?? Như sợ anh không vui cô nhỏ nhẹ nói

- Anh ... uh được rồi 10g tối nay anh đến với em

Cúp máy rồi cô có chút mừng, hôm nay anh ấy đến.

Nhìn mình trong gương cô không khỏi hài lòng. Gương mặt tròn dẽ thương, đôi mắt to long lanh nước. Môi mỏng anh đào được cô thoa chút son hồng nhạt

Chiếc váy jean ngắn đến đùi phối với chiếc áo lụa mỏng màu xanh trông cô thanh thoát nhưng không kém phần sinh động.

Cô mỉm cười nụ cười tràn đầy hạnh phúc. Cầm túi xách đi đến nơi hẹn

Anh và cô hẹn nhau trong công viên vì trời tối nên cô không tránh khỏi run sợ

Giờ tay nhìn đồng hồ đã điểm đến 10 giờ. Công viên ngày càng vắng khiến cô không khỏi run

Từ đằng xa xuất hiện một đám thanh niên ăn mặc lòi thối tiến lại phía cô bất giác cô rùng mình

- Anh Minh Trí sao giờ chưa đến?? Cô lẩm bẩm trong miệng, trong lòng là một nỗi lo lắng

Cô lùi lại phía sau tiến lại núp sau cái cây. Đám thanh niên càng ngày càng gần trước mắt. Thoáng chốc một gã đã đi đến trước mặt cô, hai gã còn lại cũng thông thả đi theo sau

- Cha coi chúng ta sẵn được gì nè

Một gã bước đến bên cô nhẹ nhàng tắc lưỡi

- Nhìn cũng ngon quá chứ

Một gã khác phụ họa theo hay tay xoa xoa vào nhau vẻ tán thưởng

Yên Phương cả kinh. Làm sao bây giờ. Sao anh Minh Trí chưa đến vậy??

Cô cắn môi nắm chặt tay định quay đầu bỏ chạy

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15

Chương 15

Nhưng ý nghĩ của cô như được ba gã đàn ông đọc được. Cô vừa định cất bước bỏ chạy đã bị một gã nắm tay kéo ngược cô vào lòng của hắn

- Đi đâu mà vội vậy cô em

Hắn lấy tay vuốt ve gò má mịn màng của cô

- Anh ... Anh không được làm vậy. Tôi là lên bây giờ

Cô thật sự hoảng sợ giờ này công viên đã không còn một bóng người không biết là có ai giúp cô đây

Nước mắt bắt đầu rơi

- Mấy anh tha cho tôi đi. Cô chớp mắt đăm lẹ nhìn vào bọn chúng trông thật đáng thương

- Cô em làm gì vậy? Bọn anh chỉ đùa với cô em tí thôi mà.

Gã ngả ngón đưa môi định hôn cô nhưng cô quay mặt đi để né. Hắn có vẻ không vui

- Sao cô em không ngoan tí nào vậy

Nói rồi hắn kéo cô lại ôm vào người rồi đưa môi mình đến miệng cô. Cô giải giữa cố gắng la to

- Cứu tôi.. Cứu tôi

- Cứu! Không có ai cứu được cô em đâu

Hắn tiếp tục đè môi mình lên môi cô hôn ngẫu nhiên. Cô lắc đầu liên tục hòng né tránh nụ hôn của hắn

Thấy quá nguy cấp không biết làm gì cô giơ chân lên đá vào giữa hai chân hắn

Hắn la oai oái mất hẳn tin lửa nhìn cô

- Con đề tiện này dám đánh tao

Nói xong hắn giơ tay đánh vào mặt cô một cái chát. Cú đánh khá mạnh khiến cô lao đảo ngã xuống đất. Hắn giơ chân lên định cho cô thêm một đạp.

Cô nhắm mắt chờ cú đá hướng mình đã xuống nhưng sao 2 giây rồi mà không thấy đau. Cô hé mắt ra thì thấy một thanh niên xuất hiện anh ta đâm vào mặt tên vừa định đá lên cô. Hai tên còn lại định xông lên nhưng chưa kịp xông lên đã bị anh ta xoay người đá cho ngã ngọng.

Ba tên bị đánh cho ngã lăn quay. Thấy vậy anh chàng tiến về phía cô mỉm cười đỡ cô dậy. Bất chợt cô thấy giật mình khi có một gã đã lồm cồm bò dậy rút dao từ trong người ra định đâm anh thanh niên đó. Thấy vậy cô vội giơ tay đẩy anh thanh niên đó ra vô tình con dao xượt qua tay cô. Máu tươi bắt đầu chảy

Anh thanh niên thấy vậy thoáng hốt hoảng vội đứng dậy giơ tay giành con dao từ tay gã đó quăng thật xa rồi đưa một quyền đến thẳng mặt hắn

Ba gã thấy khó có thể địch nổi anh nên lồm cồm ngồi dậy bỏ chạy tóe khói

Máu từ tay Yên Phuong chảy rất nhiều, có vẻ vết thương khá sâu. Cô cắn môi chịu đau, mặt trắng bệch. Cô lao đảo đứng dậy nhưng chân mềm nhũn ngã nhào xuống.

Anh thanh niên thấy vậy liền vội chạy đến đỡ cô. Anh lo lắng nhìn vết thương ở tay cô

- Vết thương sâu quá , để tôi đưa cô đi bệnh viện.

Cô nhìn anh. Anh có gương mặt khá điển trai. Gương mặt góc cạnh rõ ràng, mắt hai mí tuy không to lắm , môi mỏng hơi nhếch lên nhìn có vẻ bất cần. Nhìn anh cô thoáng giật mình.

Vì anh khá giống Ninh Minh Trí. Nhất là ánh mắt sắc bén nhưng không kém phần ôn nhu kia

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 16

Anh đỡ cô đứng dậy ngỏ lời muốn cô đến bệnh viện để băng bó vết thương . Cô mỉm cười với anh nhìn anh ôn nhu nói

- Chỉ là vết thương nhỏ thôi , không sao đâu . Cám ơn anh đã giúp tôi ??.. Không biết anh tên gì để tiện xưng hô

Anh thoáng cau mày vết thương sâu như vậy mà nói không sao . Anh nhìn cô lo lắng

- Tôi tên Tô Viễn . Vết thương của cô .. quá không sao chứ

Anh nhìn vết thương cô cau mày nói

- Không sao mà ... Nhưng chân tôi do bị té nên hơi đau anh đỡ giúp tôi đến băng đá đó nhé.

Anh gạt đầu đưa tay dịu cô từng bước lại băng đá . Hai người cùng ngồi xuống

Cô nhìn anh cảm kích . Không hiểu sao khi nhìn cô anh dâng lên một thương cảm kỳ lạ , kể từ lúc cô bị gã đó đánh té thì đã thế rồi .

Anh nhìn cô cau mày cắn răng chịu đau không khỏi xót lòng giúp cô

- Hay là mình đi bệnh viện đi

- Thôi không sao đâu tôi tự lo được mà với lạiCô lí nhí đáp ứng

- Với lại sao ??

Anh không khỏi thắc mắc với thái độ kỳ lạ của cô . Hay là cô sợ bệnh viện

- Tôi đang kẹt tiền lắm ! Không có tiền đi viện đâu ?? Không sao đâu băng bó xong sẽ khỏi mà

Cô vừa nói vừa gượng đứng dậy nhưng do cú đánh lúc nãy nên giờ này có chút khó khăn .

Anh im lặng một hồi lâu rồi dịu cô đứng dậy lên tiếng

- Đi !! Tôi cho cô vay tiền , khi khác trả tôi cũng được . Chứ vết thương cô không ổn đâu

- Nhưng Cô đáp ứng nhìn anh ái ngại

Cô không nghĩ là anh tốt quá mức cho phép như vậy . Không những đánh đuổi bọn xấu giúp cô mà còn cho cô vay tiền . Cô rất cảm kích tấm lòng của anh , nhưng cô rất ngại

- Chúng ta mới quen !! Như vậy thì thiệt cho anh quá

Cô nhìn anh ái ngại . Nhìn vẻ ái ngại của cô anh mỉm cười

- Không sao mà ... Tiền tôi tôi còn không sợ cô lo gì

Nói rồi anh đỡ cô lại chiếc mô tô của mình đỡ cô lên xe . Bỗng nhiên cô giờ tay ngăn anh lại .

- Anh đợi tôi tí .

Cô cố gắng nhịn đau cầm chiếc điện thoại cũ kỹ ra . Gọi vào số Ninh Minh Trí

Gọi một hồi lâu mới có người bắt máy.

- A lô . Yên Phương à anh có việc không đến được . Có gì mai anh ghé em nha

Nói rồi anh vội cúp máy . Cô ngăn người nhìn điện thoại một hồi cúi đầu xuống như cố giấu đi giọt nước mắt đang muốn rơi xuống .

Tô Viễn thấy lạ nhìn cô

- Có chuyện gì ? Mình đi bệnh viện đi . Cô chảy nhiều máu quá rồi

Yên Phương cố gắng trấn tĩnh mình ngược mắt lên nhìn anh trong ánh mắt không che đi nỗi đau đớn trong lòng . Cô lắc đầu tỏ ý không có gì rồi theo anh đến bệnh viện

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 17

Cô vì anh mà gặp nạn đến khi điện thoại lại nhận được câu anh bận hôm khác gặp . Chắc anh không biết là cô mong đợi buổi gặp này biết bao nhiêu . Vì rất lâu rồi anh không tìm cô . Cuộc gọi cũng ít dần bất giác cô thấy sợ

Tay cô đau nhưng có đau cỡ nào cũng không đau bằng tim cô lúc này. Cô dựa vào vai Tô Viễn để mặc cho nước mắt lăn dài trên quảng đường đi đến bệnh viện

Tô Viễn thấy sau lưng mình ướt ướt . Tuy không thấy mặt cô lúc này nhưng anh biết là cô đang khóc

Chắc là rất đau lòng mới khóc như vậy .Anh bắt chợt cũng thấy khó chịu không nói gì chở cô đến bệnh viện

Đến bệnh viện cô cố gắng chịu đau để bác sĩ khâu năm mũi lên tay mình . Tuy có thuốc tê nhưng khi thuốc tan quả thật là rất đau . Nhưng quả thật bây giờ cái đau thể xác sao có thể bằng thể đau tâm hồn của cô đây

Tô Viễn giúp cô thu xếp hết tất cả rồi như quên điều gì anh quay lại hỏi cô

- À mà cô tên gì thế !

Cô vương cặp mắt long lanh nhìn anh cố nặn ra nụ cười

- Tôi tên Yên Phuong

Như nhớ ra điều gì cô hỏi anh

- À tiền viện phí bao nhiêu để tôi còn gỡ lại cho anh

Anh nhìn cô dịu dàng

- Không đắt đâu . Cô không cần quan tâm

- Như vậy sao được anh cho tôi số điện thoại để tiện bề liên lạc nhé

Anh đọc chuỗi số điện thoại của mình cho cô . Như có gì định nói nhưng anh thấy không tiện hỏi đến chuyện riêng của cô nên lời vừa định nói ra đã nuốt vào

Tô Viễn là trợ lý của một nhiếp ảnh nổi tiếng . Biết anh làm việc đó lương không là bao nên Yên Phuong rất áy náy nghĩ thầm trong lòng là sẽ cố gắng trả lại tiền thật sớm cho anh

Từ đó hai người quen nhau. Anh và cô thường hẹn nhau đi ăn , hay đi xem phim như những người bạn thân thiết . Tô Viễn biết cảm giác mình dành cho cô nhưng anh không dám nói

Anh sợ phá tan cục diện tốt đẹp mà mình đang xây dựng

Do rất coi trọng anh nên Yên Phuong rất hay giải bày tâm sự của mình cho anh nghe kể cả chuyện của Ninh Minh Trí và cô

Ngồi trong quán cô đưa ly lên miệng rượu lớn rồi nhìn Tô Viễn mỉm cười

- Anh biết không . Đôi khi nhìn anh em rất nhớ anh ấy

Tâm Tô Viễn thoáng đau nhưng mặt không biến sắc nhìn cô chân thành

- Thật sao ? Như vậy thật vinh hạnh cho anh quá

Cô xua xua tay

- Không đâu không đâu anh tốt hơn anh ấy rất nhiều

Do uống cũng hơi nhiều nên cô có vẻ say . Nhìn anh dịu dàng nói

Cô im lặng một hồi rồi nhẹ nhàng lên tiếng

- Anh biết không em yêu anh ấy lắm . Nhưng anh ấy không yêu em

Anh im lặng nhìn cô ngây dại . Sao cô có thể ngu ngốc yêu một người không yêu mình . Dù biết là con đường không lối thoát nhưng vẫn cố chấp bước đi

Thật ra không ai biết Ninh Minh Trí là chiếc phao của cô . Lúc cô gặp khó khăn nhất là anh đã đến bên cô . Cô yêu anh đã năm năm thời gian cũng không cho là ngắn

Ninh Minh Trí cũng từng rất ân cần dịu dàng với cô , thường đến bên cô những lúc cô cần . Nhưng thời gian gần đây thì không như vậy nữa

Cô biết mình không mang lại những gì mà anh cần nên cô im lặng chấp nhận

Cô biết anh có rất nhiều bạn gái ở bên ngoài nhưng vẫn nhắm mắt cho qua . Vì cô biết mình cũng có vị trí trong tim anh dù nó không lớn nhưng bấy nhiêu đó cũng đủ lắm rồi

Nhưng kể từ khi Lưu Ngọc Thư xuất hiện thì cô bắt đầu lo lắng . Lưu Ngọc Thư có nét đẹp như nắng ban mai chói mắt khiến ai cũng phải ngước nhìn . Là kiểu mẫu của phụ nữ thời thượng . Xinh đẹp , phong cách và có gia cảnh rất hùng hậu

Và cô biết được Ninh Minh Trí đã yêu cô ta . Cô biết tất cả nhưng không thể buông tay bởi vì cô quá yêu anh . Anh đã chiếm một vị trí sâu đậm trong tim cô

--- ----- BỔ SUNG THÊM -----

Chương 17

Cô vì anh mà gặp nạn đến khi điện thoại lại nhận được câu anh bận hôm khác gặp . Chắc anh không biết là cô mong đợi buổi gặp này biết bao nhiêu . Vì rất lâu rồi anh không tìm cô . Cuộc gọi cũng ít dần bất giác cô thấy sợ

Tay cô đau nhưng có đau cỡ nào cũng không đau bằng tim cô lúc này. Cô dựa vào vai Tô Viễn để mặc cho nước mắt lăn dài trên quãng đường đi đến bệnh viện

Tô Viễn thấy sau lưng mình ướt ướt . Tuy không thấy mặt cô lúc này nhưng anh biết là cô đang khóc

Chắc là rất đau lòng mới khóc như vậy .Anh bất chợt cũng thấy khó chịu không nói gì chở cô đến bệnh viện

Đến bệnh viện cô cố gắng chịu đau để bác sĩ khâu năm mũi lên tay mình . Tuy có thuốc tê nhưng khi thuốc tan quá thật là rất đau . Nhưng quá thật bây giờ cái đau thể xác sao có thể bằng thể đau tâm hồn của cô đây

Tô Viễn giúp cô thu xếp hết tất cả rồi như quên điều gì anh quay lại hỏi cô

- À mà cô tên gì thế !

Cô vương cặp mắt long lanh nhìn anh cố nặn ra nụ cười

- Tôi tên Yên Phương

Như nhớ ra điều gì cô hỏi anh

- À tiền viện phí bao nhiêu để tôi còn gỡ lại cho anh

Anh nhìn cô dịu dàng

- Không đắt đâu . Cô không cần quan tâm

- Như vậy sao được anh cho tôi số điện thoại để tiện bề liên lạc nhé

Anh đọc chuỗi số điện thoại của mình cho cô . Như có gì định nói nhưng anh thấy không tiện hỏi đến chuyện riêng của cô nên lời vừa định nói ra đã nuốt vào

Tô Viễn là trợ lý của một nhiếp ảnh nổi tiếng . Biết anh làm việc đó lương không là bao nên Yên Phương rất áy náy nghĩ thầm trong lòng là sẽ cố gắng trả lại tiền thật sớm cho anh

Từ đó hai người quen nhau. Anh và cô thường hẹn nhau đi ăn , hay đi xem phim như những người bạn thân thiết . Tô Viễn biết cảm giác mình dành cho cô nhưng anh không dám nói

Anh sợ phá tan cục diện tốt đẹp mà mình đang xây dựng

Do rất coi trọng anh nên Yên Phương rất hay giải bày tâm sự của mình cho anh nghe kể cả chuyện của Ninh Minh Trí và cô

Ngồi trong quán cô đưa ly lên miệng rượu lớn rồi nhìn Tô Viễn mỉm cười

- Anh biết không . Đôi khi nhìn anh em rất nhớ anh ấy

Tâm Tô Viễn thoáng đau nhưng mặt không biến sắc nhìn cô chân thành

- Thật sao ? Như vậy thật vinh hạnh cho anh quá

Cô xua xua tay

- Không đâu không đâu anh tốt hơn anh ấy rất nhiều

Do uống cũng hơi nhiều nên cô có vẻ say . Nhìn anh dịu dàng nói

Cô im lặng một hồi rồi nhẹ nhàng lên tiếng

- Anh biết không em yêu anh ấy lắm . Nhưng anh ấy không yêu em

Anh im lặng nhìn cô ngây dại . Sao cô có thể ngu ngốc yêu một người không yêu mình . Dù biết là con đường không lối thoát nhưng vẫn cố chấp bước đi

Thật ra không ai biết Ninh Minh Trí là chiếc phao của cô . Lúc cô gặp khó khăn nhất là anh đã đến bên cô . Cô yêu anh đã năm năm thời gian cũng không cho là ngắn

Ninh Minh Trí cũng từng rất ân cần dịu dàng với cô , thường đến bên cô những lúc cô cần . Nhưng thời gian gần đây thì không như vậy nữa

Cô biết mình không mang lại những gì mà anh cần nên cô im lặng chấp nhận

Cô biết anh có rất nhiều bạn gái ở bên ngoài nhưng vẫn nhắm mắt cho qua . Vì cô biết mình cũng có vị trí trong tim anh dù nó không lớn nhưng bấy nhiêu đó cũng đủ lắm rồi

Nhưng kể từ khi Lưu Ngọc Thư xuất hiện thì cô bắt đầu lo lắng. Lưu Ngọc Thư có nét đẹp như nắng ban mai chói mắt khiến ai cũng phải ngoái nhìn . Là kiểu mẫu của phụ nữ thời thượng . Xinh đẹp , phong cách và có gia cảnh rất hùng hậu

Và cô biết được Ninh Minh Trí đã yêu cô ta . Cô biết tất cả nhưng không thể buông tay bởi vì cô quá yêu anh . Anh đã chiếm một vị trí sâu đậm trong tim cô

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18

Ngồi ngoài ban công cô miên man suy nghĩ . Trên tay là điều thuốc

Quả thật cô rất buồn rất lâu rồi cô không hút thuốc nhưng dạo này cô hút rất thường . Có lẽ do tâm trạng cô đang rất là không ổn định .

Cô trách mình sao hôm đó say rượu có thể kẻ lè hết với Tô Viễn như vậy .

Cũng may là dạo này anh bận nên không tìm cô chứ nếu không cô cũng không biết đối mặt với anh thế nào

“ Reng , Reng “ Chuông điện thoại bỗng vang cắt đứt dòng suy nghĩ của Yên ‘Phương cô lê bước xuống bếp rót ly nước rồi bắt máy

“ A lô “

“ Yên Phương hôm nay không đi làm à ? “

Là Chân Tuệ hôm nay đi ngang chỗ làm tìm cô mà không gặp nên gọi điện cho cô hỏi

“ Uh hơi mệt nên nghỉ “

“ Sao vậy không khỏe à “ Chân Tuệ lo lắng hỏi

Nghe được nỗi lo lắng của bạn dành cho mình bất giác Yên Phương cảm thấy ấm lòng . Cô tự mỉm cười nhẹ nhàng đáp

“Uh”

“Hôm nay nghĩ có muốn đi đâu giải khuây với tao không”

“Đi đâu?”

“Thì đi mua sắm, ăn uống với lại tối nay có buổi biểu diễn của Mars. Tao sẽ đưa mày theo”

Bên kia đầu dây Chân Tuệ có vẻ rất hào hứng.

“Mars??” Yên Phương thắc mắc

“Trời cô ngốc này Mars là thần tượng đang nổi tiếng hiện nay đó? Mày thật sự không biết à” Chân Tuệ đến là bức bối với cô bạn này

“Tao không biết nhưng mà tao không thích đến nơi đông người, ngột ngạt khó chịu lắm”

Yên Phương nhẹ nhàng nói. Cô quả thật là không thích đến nơi như thế

“Không được tao đã mua vé hai người rồi. Là vé hàng đầu đó, mày phải đi không được từ chối”

Xem ra khó lòng từ chối nên Yên Phương cũng đành gật đầu

Cũng đang buồn lâu lâu đổi không khí cũng không phải là chuyện xấu

Chân Tuệ kéo Yên Phương đi mua sắm ở trung tâm thương mại cao cấp. Mua rất nhiều đồ cao cấp. Yên Phương cảm thấy ngưỡng mộ vô cùng. Chân Tuệ tuy không khá giả nhưng học khá giỏi nên khi tốt nghiệp xin được việc làm ở một tập đoàn lớn. Lương rất cao, chà bù với cô học hành lết đệt nên chỉ tốt nghiệp ở bậc trung cấp nên xin việc làm tốt như Chân Tuệ rất khó. Và lại gia đình của Chân Tuệ khá giả nên không cần lo ăn lo mặc như cô

Nhìn Chân Tuệ vô tư vô lo cười nói ríu rít như chim nên cô cũng cảm thấy vui lây

Quả thật buổi ca nhạc tối nay cô thật là không muốn đi. Cô muốn từ chối nhưng Chân Tuệ nài nỉ quá nên cô cũng đành im lặng mà chiều lòng cô ấy

Nhìn mình trong gương có vẻ phờ phạc nên cô đành trang điểm nhẹ. Mặc cho mình chiếc đầm xanh nhạt mỏng bằng chiffon không tay, có điểm cái nơ nhỏ ngay ngực trông cô thật nhẹ nhàng, thanh thoát. Tô một lớp son mỏng màu đẹp trông cô càng sinh động hơn

Đúng tám giờ cô và Chân Tuệ đã đứng ở trước cửa nơi biểu diễn. Yên Phương như choáng ngợp với nơi này. Người không biết ở đâu ra mà đông thiết là đông

Không biết là thần thánh phương nào mà khiến bao nhiêu người hâm mộ như thế

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 19

Hôm nay là một buổi diễn có quy mô lớn nên dúi khán đài đông nghẹt người. Chân Tuệ và Yên Phương khó khăn lắm mới chen được lên hàng đầu đứng gần sân khấu

Sân khấu thật to là tráng lệ. Yên Phương nhìn đến hoa cả mắt

Lần đầu tiên Yên Phương được đến một nơi tổ chức ca nhạc có quy mô lớn như vậy

Đến giờ người dẫn chương trình đứng trên sân khấu đồng dục giới thiệu trình tự chương trình

Mở màn là màn biểu diễn nhảy sôi động của một nhóm nhạc nổi tiếng

Những âm thanh sống động những bước nhảy điêu luyện khiến mọi người ở dưới sân khấu không khỏi trầm trồ khen ngợi và cổ vũ la hét

Đến khi nam ca sĩ chính xuất hiện từ trên cao xuống mọi người như vỡ òa

Anh mặt bộ lễ phục màu đen ôm sát người tôn lên vóc người hoàn mỹ

Mái tóc bạch kim chói lòa dài rũ như góp phần cho anh thêm ma mị và lạnh lùng

Gương mặt lạnh như băng đẹp như tạc khiến ai cũng phải trầm trồ . Anh được dây cáp hạ từ trên cao xuống phối với những lông vũ màu đen bay là tả thật không khác nào một ác quỷ atula . Nhưng ác quỷ này thật quá là đẹp trai mê người

Cả khán đài như vỡ òa , các tiếng la hét càng la càng lớn . Mọi người như có vẻ phấn khích hơn khi anh xuất hiện

Anh chạm chân xuống sân khấu , nở nụ cười chuyện nghiệp mê người về khán giả

“ Hoan nghênh mọi người đến buổi trình diễn của tôi . Hôm nay tôi nhất định sẽ biểu diễn hết mình để không phụ lòng hâm mộ của mọi người “

Anh nhìn bao quát hết mọi người mỉm cười thân thiện nói

Đến bây giờ Yên Phương mới được chiêm ngưỡng được dung mạo của anh ta

Quả thật là một yêu nghiệt mà chả trách sao mà ai ai cũng hâm mộ và sùng bái . Cô quay qua thấy Chân Tuệ giương ánh mắt say mê về sân khấu thì mỉm cười

Thật tình là cô cũng muốn được vô tư như Chân Tuệ nhưng cô làm không được

Bất giác cô lại nhớ đến anh , mỉm cười chua chát . Đã bao lâu anh không tìm cô rồi

Có lẽ là khá lâu rồi . Giương mắt nhìn về sân khấu mà tâm cô không biết đặt ở nơi nào . Một giọt nước mắt lăn trên má cô vội lấy tay lau đi để tránh cho Chân Tuệ thấy

Huỳnh Vỹ Phong biểu diễn quả thật là không chê vào đâu được . Những bước nhảy điêu luyện phối với giọng ca thiên phú của anh thật là một kiệt tác của nghệ thuật

Buổi trình diễn sôi động kết thúc anh đưa tay vuốt mái tóc ướt của mình nhìn về mọi người anh hô vang

“ Mọi người có muốn thay đổi không khí không “

Mọi người như vỡ òa khi nghe anh nói . Đồng thanh hét chói tay

“ Muốn .. Muốn “

Anh lại nhìn phía khán giả , bất giác tim anh như chấn động

“ Là cô ấy “ Anh nhìn chăm chăm về hướng cô đứng

Cô đứng ngay gần kề sân khấu . Đôi mắt ưu thương nhìn về phương xa xăm nào đó

Mím môi không nói gì . Cô như tách biệt với những người ở đó .

Tìm anh thoáng đau , lúc này đây anh rất muốn được bay đến bên cô, ôm cô vào lòng an ủi cô , che chở cho cô

Tiếp theo là đến phần trình diễn dưới mưa giả tạo trên khấu . Ca khúc anh thể hiện là ca khúc buồn da diết phối với điệu nhảy ballat thật đẹp . Quần tây đen kiểu cách được cắt may tỷ mỉ , áo sơ mi trắng trông anh thật quyến rũ nhưng không kém phần ma mị . Màn mưa như góp phần cho anh thêm quyến rũ nhưng không kém phần ưu thương

Anh vừa hát vừa nhảy rất nhập tâm nhưng mắt anh vẫn luôn chung thủy hướng về phía Yên Phương

Phối diễn với anh là nữ ca sỹ đang hot hiện nay Mẫn Nhược La . Cô không khỏi đung đưa quyến rũ bên người anh . Đôi mắt là loi thâm tình luôn thủy chung nhìn anh say mê , nhưng mắt và tâm anh luôn hướng về nơi ấy

Như thấy có điều gì khác thường cô ngước mắt lên nhìn anh . Phát hiện anh vẫn chăm chú nhìn về hướng này bất giác tâm cô như run một cái

Cô không nghĩ làm chứ sao ánh mắt đó cứ âm trầm mà nhìn cô như vậy . Bất chợt hai mắt chạm nhau người cô như bị điện giật . Nhìn anh ta trông bộ dạng như thể không hoảng mới là lạ

Cô hoảng sợ vội tránh né ánh mắt đó , quay qua hướng khác . Thấy cô như né tránh ánh nhìn của mình anh như không được vui . Biểu diễn ca khúc buồn đó nhập tâm hơn

Khiến hầu hết mọi người ở đây vỡ òa như hòa vào bài ca với anh

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 20

Anh đứng trên cao người như phát ra ánh sáng , anh như một vị thần cao cao tại thượng . Tuy biểu diễn nhưng anh vẫn luôn tia ánh nhìn về phía cô . Cô cảm thấy không thoải mái nhìn đi hướng khác . Anh cũng như cô không thoải mái chút nào

Những khán giả ở dưới như muốn vỡ òa cùng với anh trên sân khấu

Lúc thì sôi động cùng anh , lúc thì buồn cùng anh trong những ca khúc buồn

Màn biểu diễn trong màn mưa của anh quả là màn trình diễn tuyệt vời

Nỗi buồn da diết khi mất người yêu khiến không ít người hâm mộ đã bật khóc cùng anh

Quay qua nhìn người kẻ bên cạnh Yên Phương thấy Chân Tuệ vẫn giương cặp mắt say mê nhìn về sân khấu

Cô liền lặng lẽ lùi về sau rồi rời đi

Trên sân khấu thấy bóng dáng cô rồi đi tâm anh thoáng qua một tia mắt mát

Đôi mắt sáng vẫn dõi nhìn theo bóng lưng của cô

Bước trên con đường dài cô không biết đi về đâu . Bắt một chiếc taxi rồi cô kêu taxi chạy về hướng bờ biển

Còn về Huỳnh Vỹ Phong sau khi thấy cô rời đi liền gọi một cú điện thoại cho người đi theo cô

Không hiểu sao sau khi gặp cô tình cảm trong anh càng mãnh liệt hơn .Anh rất muốn nhìn thấy cô

Nhìn thấy vẻ yếu đuối về thâm trầm của cô anh không khỏi đau lòng , khi thấy dáng vẻ rời đi tâm anh như thấy mất mát

Anh nghĩ người con gái mà anh muốn đã xuất hiện

Cô xuống xe thơ thẩn đi dọc bờ biển . Đi một hồi cô mệt mỏi ngồi ở mép bờ biển

Đã gần một tháng nay anh Minh Trí đã không liên lạc với mình . Không biết anh ấy có việc gì không hay là ... anh ấy đã quên mình rồi

Cô ngồi bó gối đôi mắt vô định nhìn về mặt biển xa xăm . Nước mắt lặng lẽ rơi

Nhìn xuống vết sẹo khá đậm trên tay mình cô không khỏi đau lòng

Bỗng điện thoại reo vang là Chân Tuệ gọi cho cô

“ A lô ! Mày đâu rồi sao về mà không nói vậy “

“ À Tao hơi mệt nên về trước thấy mày xem biểu diễn nhập tâm quá nên tao không nói ”

Yên Phương vừa đưa tay lau nước mắt vừa nói với Chân Tuệ trong điện thoại

Cô đưa tay sờ soạng rồi buồn bực . Hôm nay lại không đem theo thuốc

Những lúc thế này cô thật muốn có một liều thuốc để an tĩnh lại bản thân

Nhưng từ đây đến tiệm tạp hóa hơi xa nên cô lại ngồi bó gối . Mắt nhìn xa xăm ngoài biển

Biểu diễn xong Huỳnh Vỹ Phong mệt mỏi ngồi dựa vào xô pha . Đưa tay rót rượu vào ly rồi đưa lên miệng

Anh thật là rất buồn bực . Trong buổi biểu diễn anh đã cố gắng gây sự chú ý cho cô

Mắt vẫn cứ dán vào cô , còn cười với cô . Cô lại không như những người khác hồ hững nhìn anh rồi lướt mắt qua hướng khác

Đưa ly rượu lên miệng uống cạn . Rồi anh móc điện thoại ra

- Cô ấy đang ở đâu vậy ?

Đầu dây bên kia hơi ồ có lẽ là do gió quá lớn . Nghe tiếng gió anh nhủ mày lại

- Cô ấy ở nơi nào mà gió lớn thế?

Anh lại hỏi

- Dạ cô ấy đang ở bờ biển ạ

Người kia cung kính trả lời anh

Trời tối thế này mà cô ấy lại có thể ở biển một mình . Tâm anh không thể không lo lắng

Lấy cái nói kết đội lên đầu nhằm che đi cái mái tóc bạch kim chói mắt của mình . Đeo lên cặp mắt kính gọng to màu đen . Trông anh thêm phần thần bí nhưng không mất đi vẻ tiêu soái anh tuần kinh người của mình

Vội vàng dặn người quản lý vài câu rồi rời đi . Trong lòng không thể không mắng cô gái ngốc nghếch kia . Tối thế này mà lại còn ở ngoài bãi biển

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 21

Vừa chạy đến bờ biển anh đã thấy cô ngồi bó gối mắt nhìn ra biển . Nhìn bóng lưng cô đơn của cô anh cảm thấy rất khó chịu và đau lòng

Anh mặt áo khoác cao đến tận cổ , mắt đeo mắt kính , đầu đội nón kết đút tay vào túi quần đi chậm chậm về hướng cô

Anh cảm thấy bước chân hơi nặng nề . Đây là lần đầu tiên anh đến gần cô như vậy

Anh đứng sát mép bờ biển cách cô chừng vài ba bước chân

Cô nghe thấy tiếng bước chân quay đầu qua thấy anh đứng đó . Hơi ngạc nhiên nhưng rồi cũng không để ý nữa

Cô nghĩ thầm anh là một người cũng có tâm trạng như mình

Anh vẫn âm trầm nhìn cô chăm chăm

Còn cô thì vẫn cứ thế , cặp mắt cứ hướng về mặt biển ngoài kia

Im lặng một hồi rồi cô quay qua nhìn ăn dè đặt lên tiếng

“ Anh có thuốc không ? “

“ Thuốc ? “

Cô cần thuốc gì thế này có khó chịu ở đâu hay sao mà cần thuốc thế

Như hiểu được ý của anh cô mím môi nặng ra từng chữ khó khăn

“ Là thuốc hút đó . Anh có không ? Cho tôi xin một điếu ”

Anh ngó người cô mà lại hút thuốc à . Anh không nghĩ một cô gái như cô mà lại biết hút thuốc thoáng cau mày dưới cặp kính đen.

Nhưng tay vẫn móc điếu thuốc đưa cho cô

“ Anh cho tôi xin lửa nữa nhé ? “

Cô ngại ngừng nhìn anh nói

Anh lại móc hộp quẹt ra đưa cho cô . Cô châm lửa rồi chậm rãi hít một hơi

Anh khó chịu muốn gạt phăng điếu thuốc trên tay cô đi nhưng rồi anh cố gắng kiềm lại điều đó

“ Anh cũng có chuyện buồn à ? “

Cô cố muốn tỏ ra thân thiện hơn với anh . Dù gì anh cũng cho cô thuốc nên cố gắng bắt chuyện

“ Uhm “ Anh trả lời mắt hướng nhìn về phía biển

Cô nhìn anh thấy đáng vẻ của anh cô không khỏi phì cười tâm trạng như đỡ hơn một tý

Trong những lúc cô đơn mà có một người đứng bên cạnh dù cho có là người xa lạ cũng cảm thấy an ủi phần nào

“ Anh là người nổi tiếng hay là trốn nợ ai mà trang bị kỹ thế “

Anh ngạc nhiên khi thấy cô nói chuyện với mình . Tâm trạng như vui hơn một tý

Anh nhìn cô rồi nói

“ Nếu tôi nói tôi là ở về thứ nhất cô nghĩ thế nào “

Cô ngạc nhiên nhưng rồi cũng không ý kiến gì . Thật ra cô không thích tiếp xúc với người nổi tiếng lắm

Có rất nhiều phiền toái nhưng nghĩ vừa rồi anh cho cô thuốc nên không tỏ vẻ gì

Cố giương mắt nhìn anh như anh biết là mình tin anh thấy vậy anh lại hỏi tiếp

“ Cô không muốn biết tôi là ai à ? “

“ Tôi không quan tâm ”

Cô hồ hững trả lời đoạn đứng lên

“ Cảm ơn anh cho tôi thuốc “

Thấy cô tỏ vẻ khoảng cách định bỏ đi anh cảm thấy khó chịu . Có cảm giác như là cô đang bài xích mình

Anh bức mình gỡ cặp kính ra để lộ cặp mắt sắc bén đen thẳm bức người nhìn cô

Cô thoáng ngạc nhiên

“ Anh là ”

Chẳng phải anh ta là anh chàng ca sỹ nổi tiếng Huỳnh Vỹ Phong hay sao . Khi này cô còn xem anh biểu diễn nữa cơ mà sao lại không biết cơ chứ

Cô nhìn anh tâm như chấn động nhìn vào gương mặt đẹp trai bức người của anh cô không khỏi hồi hộp

“ Tôi là Huỳnh Vỹ Phong “

Anh trả lời tiếp câu nói của cô mắt lại nhìn cô chăm chăm

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 22

Anh nhìn cô . Cô cảm thấy không thoải mái

Mới vừa rồi không phải đang biểu diễn sao . Sao bây giờ lại xuất hiện ở nơi này

Cô không khỏi ngạc nhiên

Chắc anh ta cũng có tâm sự nên mới chạy đến nơi này . Làm người nổi tiếng và có tiền cũng có lúc không vui mà

Quay qua lén nhìn anh bỗng dưng anh cũng quay qua nhìn cô . Bốn mắt nhìn nhau

Nhìn vào đôi mắt đẹp sâu thẳm của anh cô thoáng giật mình vội quay qua hướng khác

Anh nhìn lướt qua cô một cái rồi hướng nhìn về biển

Bầu không khí có vẻ ngưng đọng và ngột ngạt . Hút vơi hết điều thuốc cô đứng dậy quay qua nhìn anh nói “ Cảm ơn “ rồi nhanh chóng quay người rời đi

Anh nhìn cô thâm trầm . Quay qua nắm tay cô lại

Cô thoáng giật mình rút tay ra . Anh vẫn nhìn cô rồi lên tiếng

“ Tôi thế này khó bắt xe lắm hay tôi đưa cô về “

Anh là một ngôi sao lớn có còn cô là một người bình thường . Không hiểu sao anh lại như vậy anh không sợ cô gây rắc rối cho anh hay sao

“ Không sao đâu ! Tôi tự về được , như vậy phiền anh lắm “

Cô nhìn anh tỏ ý biết ơn nói

“ Nhưng giờ này ngoài đường nguy hiểm lắm . Để tôi đưa cô về “

Anh gằn giọng nói . Tò vè như không muốn cô từ chối

“ Nhưng mà ... “ cô đáp ứng rồi nói tiếp “ Tôi thấy không tiện “ rồi nhanh chóng quay người rời đi

Anh tức giận nhìn cô . Cô gái này thật không biết điều .

Bao nhiêu người muốn đi nhờ xe anh mà không được còn cô thì lại một mực từ chối

Thật là đáng giận . Anh nhanh chóng chạy theo cô nắm tay cô quay người cô lại đối mặt với mình gằn giọng nói

“ Cô sợ tôi ?”

Cô giật mình khi nghe anh nói vậy . Có lẽ do anh nói đúng nên cô chợt dạ không dám ngẩng đầu lên nhìn anh

“ Không có .. tôi sao phải sợ anh “ Cô đáp ứng nói

Nhìn biểu hiện của cô anh không khỏi tức giận . Đáng về đó không sợ anh thì là gì

Hai người im lặng bỗng điện thoại Yên Phương reo. Yên Phương không khỏi thờ phào nhẹ nhõm . Tiếng chuông điện thoại như cắt đứt sự ngại ngùng của hai người

“ A lô “

Yên Phương bắt máy

Bên kia đầu dây là Tô Viễn anh lo lắng hỏi

“ Yên Phương em ở đâu vậy ? Sao giờ này mà còn ở ngoài đường vậy?”

Anh đến nhà phát hiện cô không có ở nhà không khỏi lo lắng liền gọi điện cho cô

“ Em đang ở bờ biển .Anh đến chở em về được không ? “

Cô vừa nói vừa nhìn về phía Vỹ Phong thấy mặt anh như đen lại cô không khỏi hồi hộp

“ Được rồi ! Anh đến liền “

Bất giác cô thờ phào nhẹ nhõm nhìn Vỹ Phong cô cố gắng lên tiếng

“ Bạn tôi cũng đã tới rồi . Cảm ơn anh đã có ý giúp đỡ tôi đi trước đây “ Vừa nói cô xoay người về hướng bờ đi lên

Anh mặt mày đen thui nhìn cô . Anh vì cô mà không ngại chạy đến nơi này , có ý tốt muốn đưa cô về mà không ngờ cô từ chối

Tay anh nắm chặt thành quyền cố kiềm nén để không phát hỏa với cô

Anh vẫn đứng đó mắt nhìn về hướng cô đang đi lên bờ .

Sau một hồi anh thấy một người con trai chạy chiếc mô tô tới . Tâm trạng anh như kích động bước nhanh về phía hai người . Anh muốn xem người con

trai đó là ai

Giả vờ trở về xe mình , mắt vẫn thủy chung nhìn về phía Yên Phương cách đó không xa

Yên Phương chợt giật mình khi nghe tiếng bước chân của anh , mắt cũng không dám quay lại

Bỗng Tô Viễn như không nhìn thấy vẻ khác lạ của Yên Phương lên tiếng

“ Anh Võ Phong , là anh à ! Sao giờ này mà anh ở đây ?

Tô Viễn ngạc nhiên khi thấy Huỳnh Võ Phong xuất hiện ở đây hỏi

“ À tôi có việc nên đi ngang đây “

Huỳnh Võ Phong cố gắng chống chế không nói ra lý do

Tô Viễn quay qua nói với Yên Phương

“ Yên Phương đây là Huỳnh Võ Phong . Ca sĩ đang hot hiện nay , chắc em biết anh ta hả “

Yên Phương nhẹ nhàng nhìn thoáng lên Huỳnh Võ Phong rồi nhẹ nhàng gật đầu

“ Em biết “

Huỳnh Võ Phong âm trầm nhìn cô giả vờ quay qua hỏi Tô Viễn

“ Cô ấy là ... “

“ Cô ấy là bạn em “

Như hiểu được ý anh Tô Viễn trả lời

“ Mà em có việc phải đi trước nha “

Nói rồi anh quay qua nhìn Yên Phương quan tâm hỏi

“ Em ăn gì chưa? “

Yên Phương khẽ lắc đầu

“ Vẫn chưa . Từ trưa giờ em không ăn gì “

Nghe Tô Viễn nhắc cô mới chợt nhớ . Có cảm giác đói đói

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 23

Tô Viễn nhìn dạng vẻ của Yên Phương cũng đủ biết là cô đang đói

Anh nhìn cô trêu mếu

“ Anh dẫn em đi ăn nha ? “

Yên Phương cũng không ngại ngừng gật đầu

Bụng cũng đã muốn kêu rồi ngại ngừng gì nữa không biết

Tô Viễn vừa định quay qua chào tạm biệt Huỳnh Võ Phong thì bỗng nghe anh lên tiếng

“ Tôi cũng hơi đói . Hai người có muốn đi cùng không ? “

“ Anh Tô Viễn ... em “

Yên Phương dịu dàng nhìn Tô Viễn nói . Quay qua bắt gặp cặp mắt sáng như dao của Huỳnh Võ Phong cô im bất

Cô thật là không muốn đi chút nào . Lúc đầu chưa biết anh là ai nên cô mới thoải mái như vậy . Nhưng khi biết anh là ai cô rất là không thoải mái.

Cô không muốn tiếp xúc nhiều với người của giới showbiz

Haiz tóm lại là cô sợ phiền toái ấy mà

Huỳnh Võ Phong cực kỳ khó chịu với thái độ của Yên Phương . Khi chưa biết anh là ai thì cô còn nói chuyện thoải mái với anh đôi chút

Nhưng khi biết anh là ai thì cô thay đổi hẳn . Luôn cố gắng giữ khoảng cách , chống đối với anh . Anh rất là không vui trước thái độ đó của cô .

Tô Viễn quay qua nhìn cô trêu mếu

“ Sao vậy ? Em mới nói đôi mà . Dù gì anh ấy cũng mời chúng ta hay là đi luôn đi . Tiết kiệm tiền giữ anh luôn hihi “

Anh cười lém lỉnh nhìn cô . Tuy nói vậy nhưng anh tôn trọng ý kiến của cô . Nếu cô không đi anh cũng không ép .

Yên Phương phân vân nhìn anh rồi cũng yên tĩnh gật đầu

Dù gì là cũng ăn chút của người ta ngại gì nữa chứ

Yên Phương bước đến chiếc xe máy của Tô Viễn . Tô Viễn leo lên cô cũng leo lên theo . Huỳnh Võ Phong khẽ nheo mắt nhìn hai người rồi cũng bước về xe khởi động máy .

Anh chạy đến bên xe Tô Viễn rồi nói

“ Quán cũ nha “

Rồi lái xe rời đi

Đúng là người có tiền có khác . Lần đầu tiên được đến quán ăn sang trọng xa hoa như vậy Yên Phương không chạnh lòng

Quán được trang trí tỉ mỉ theo phong cách tây phương

Huỳnh Võ Phong dắt hai người vào phòng dành cho vip rồi nhẹ nhàng nhìn hai người hỏi

“ Hai người ăn gì ? “

“ Hai em ăn gì cũng được ạ “

Tô Viễn cũng hơi ngại ngần dù gì cũng là Huỳnh Võ Phong mời .

Thấy sự ngại ngần e dè của hai người không khỏi khiến anh mỉm cười

“ Hai người cứ thoải mái . Không phải ngại “

Tô Viễn nghe vậy cũng thoải mái hơn đôi chút . Tuy là khá thân thiết với Huỳnh Võ Phong . Biết anh là một người ôn hòa với mọi người . Nhưng thật ra anh cũng khá là trầm tính . Nên anh cũng hơi ngại mặc dù số lần Huỳnh Võ Phong mời cơm anh và mọi người trong đoàn chụp ảnh cũng không là ít.

Huỳnh Võ Phong gọi một số món ăn nổi tiếng của quán lên . Anh gọi súp hải sản kiểu pháp , gà sốt vang , steak tartare ..và tất nhiên anh không quên gọi kèm theo một chai rượu vang lâu năm

Tô Viễn và Yên Phương nhìn một bàn ăn thịnh soạn hai mắt không khỏi kinh ngạc

“ Hai người cứ tự nhiên . Tôi cũng hơi đói rồi “

Huỳnh Võ Phong nhẹ nhàng đưa tay ra dấu cho hai người dùng bữa

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 24

Trong bữa ăn Yên Phương hoàn toàn thấy không thoải mái . Tuy là đang ăn nhưng cô có cảm giác ánh mắt của Huỳnh Vỹ Phong cứ nhìn về phía cô
Cô không khỏi ngạc nhiên . Quả thật cô và anh chưa gặp nhau lần nào , cô cũng không thiếu nợ anh .

Anh nhìn cô như thế làm gì .

Cô cúi gằm mặt ăn không dám ngẩng đầu lên . Cô sợ , sợ ngẩng đầu lên sẽ chạm phải cặp mắt đẹp như có điện của anh

Anh dùng com nhưng ánh mắt của anh vẫn luôn hướng về cô

Nhìn gương mặt ngây thơ như không vương chút bụi đời của cô khiến anh không khỏi yêu thương . Nhưng trong cặp mắt của cô luôn có sự cô đơn và xa vắng

Anh muốn đưa tay ôm ngay thân hình nhỏ bé của cô vào lòng

Mẫn Nhược La bước vào nhà hàng tâm không khỏi vui mừng . Không ngờ giờ này còn được gặp Huỳnh Vỹ Phong tại đây

Cô uyển chuyển đi lại bên của anh . Cô vui mừng mỉm cười với anh

“ Anh Vỹ Phong . Thật trùng hợp “

Anh ngược lên nhìn cô một cái nhẹ gật đầu

“ Thật trùng hợp “

Cô nhìn qua nhìn thấy Tô Viễn hơi ngạc nhiên rồi cũng nhẹ gật đầu

“ Chào Tô Viễn “ Lướt qua kẻ bên thấy có cô gái ngồi cạnh Tô Viễn cô hỏi tiếp

“ Cô gái này là.. bạn gái cậu à “

Huỳnh Vỹ Phong hơi khó chịu khi nghe câu hỏi của Nhược La . Anh cau mày nhìn lướt qua Yên Phương rồi quơ tay cầm ly rượu uống một hơi

Yên Phương hơi bối rối khi nghe cô nói vậy vội vàng ngược lên giải thích

“ Không phải đâu . Tôi với anh ấy chỉ là bạn thôi “

Tô Viễn khẽ cười khi nghe câu trả lời của cô trong ánh mắt hiện lên tia u buồn mà không ai nhận thấy

“ Đúng vậy chúng tôi chỉ là bạn bè thân thiết thôi “

Anh cười nhẹ trả lời thắc mắc của mọi người . Tuy đã biết trước câu trả lời nhưng khi nghe hai người đều nói vậy thật không khiến anh nhẹ lòng

“ Tô Viễn xem ra tôi hiểu lầm rồi . Cho tôi xin lỗi nha

Vừa nhìn Tô Viễn vừa nói rồi nhìn qua Yên Phương mỉm cười

“ À còn cô nữa “

Yên Phương khẽ mỉm cười nhìn cô rồi nhẹ gật đầu

Mẫn Nhược La nhẹ mỉm cười nhìn Huỳnh Vỹ Phong nhẹ nhàng nói

“ Em có thể ngồi chung không “

“ Tùy em “

Nhận được câu trả lời của anh Mẫn Nhược La nở nụ cười đẹp như hoa rồi nhẹ kéo ghế ngồi xuống kẻ bên Huỳnh Vỹ Phong

Mẫn Nhược La vừa ăn vừa cười nói vui vẻ với Huỳnh Vỹ Phong . Huỳnh Vỹ Phong vẫn lầm lì không buồn nói chuyện mắt vẫn lâu lâu liếc về hướng của Yên Phương vẫn cúi gằm mặt không nói gì .

Lâu lâu cô bung ly rượu lên nhấp nháp . Mẫn Nhược La vẫn lú lo như chim hót nói không ngừng

Cô quay qua mỉm cười đưa ly rượu lên nhìn Huỳnh Vỹ Phong cười nói

“Vỹ Phong chúc mừng đĩa nhạc của anh đạt kỉ lục “

Anh mỉm cười đưa ly rượu lên cùng ly với Mẫn Nhược La như không để tâm đến lời chúc của Mẫn Nhược La là mấy .

Tô Viễn mở cặp mắt ngưỡng mộ nhìn anh

“Đó là kỉ lục trong giới nghệ sĩ hiện nay đó . Anh thật giỏi Vỹ Phong “

Huỳnh Vỹ Phong nở nụ cười nhẹ nhàng nói

“ Có gì đâu mà giỏi chứ ”

Tô Viễn tiếp tục nói

“ Anh Vỹ Phong vừa tài giỏi , đẹp trai nổi tiếng nếu cô gái nào mà được anh yêu chắc hạnh phúc “

Mẫn Nhược La nở nụ cười tươi như hoa nhìn về hướng Huỳnh Vỹ Phong với cặp mắt đưa tình không khỏi ngưỡng mộ

Yên Phương từ nãy giờ không nói gì , lâu lâu nở nụ cười miễn cưỡng để phụ họa với mọi người

Huỳnh Vỹ Phong im lặng liếc nhìn cô trong lòng dâng lên một cảm xúc lạ

“ Tô Viễn cô bạn này của anh co về ít nói quá ! “

Mẫn Nhược La nhìn về phía Yên Phương mỉm cười nói

“ Đúng vậy ! Tính cô ấy nhút nhát lắm ! “

Tô Viễn nhìn cô trong mắt hiện lên tia ôn nhu

“ Anh Tô Viễn này... “

Yên Phương nhẹ nhàng mắng anh . Quả thật là cô ít nói , đặc biệt là với người lạ .

Với lại những người này lại là thần tượng nổi tiếng nên cô cũng không muốn tiếp xúc nhiều với họ lắm nên cũng cố tình giữ khoảng cách . Nhưng Tô Viễn lại nói cô là nhút nhát thật khiến cô không khỏi ngại ngùng

Huỳnh Vỹ Phong cau mày nhìn hai người lòng không khỏi khó chịu . Họ thân thiết như thế làm gì kia chứ

Yên Phương dịu dàng nhìn Mẫn Nhược La

“ Thật ra em không phải nhút nhát đâu chị đừng nghe anh Tô Viễn nói bậy . Em rất ngưỡng mộ chị đó chứ . Chị vừa đẹp vừa tài giỏi ai mà không thích . Được gần chị em vui quá nên không biết nói gì hết “

Nghe Yên Phương nói vậy Mẫn Nhược La có vẻ rất vui thích . Được tặng bóc như vậy ai mà không thích cơ chứ

“ Vậy à ! Cảm ơn em quá khen “

Như đã lấy được lòng của Mẫn Nhược La cô cũng cảm thấy nhẹ nhõm

Cô nhẹ nhàng nhìn qua Huỳnh Vỹ Phong bất chợt anh nhìn cô làm cô giật thót lên . Nãy giờ cô cố ý tránh không nhìn anh nhưng vô tình chạm mắt nhau như vậy cô thấy hơi hoảng nhưng rồi cũng trấn tĩnh lại

Nhìn Mẫn Nhược La cô cười cười. Cô bồi thêm một câu mà mình không nên nói chút nào

“ Thật ra em thấy chị với anh ấy cũng xứng đôi lắm chứ . Ngoại hình xuất chúng , lại tài năng thật đúng là trời sinh một cặp nha “

Huỳnh Vỹ Phong âm thầm nhìn cô , không thể khó chịu cô cứ như vậy mà gán ghép anh cho người khác. Cô gái này thật biết cách chọc anh mà

Thấy anh âm thầm đưa cặp mắt sắc như dao nhìn cô khiến cô cứng họng im lặng không dám nói nữa

Mẫn Nhược La thì ngược lại khi nghe tâm không thể không vui vẻ trong lòng thầm khen Yên Phương thật biết cách nói chuyện

Đưa cặp mắt ái mộ và yêu thương về Huỳnh Vỹ Phong thấy anh im lặng âm thầm không nói gì . Cô cũng cục hứng không thêm nói nữa

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 25

Trải qua một tháng nhớ mong , lòng cô không khỏi lo lắng khi đã rất lâu rồi Ninh Minh Trí không liên lạc với mình .

Ngoài trời mây trắng lượn lờ trên bầu trời xanh thẳm . Đứng ngay quầy hàng mà tâm hồn cô cứ lơ lửng nơi đâu . Hôm nay là cuối tuần nên siêu thị rất đông

Một vị khách không biết tìm mặt hàng mình muốn tìm mặt hàng mình muốn tìm ở đâu nên bước lại hỏi cô

“ Cô ơi Cho tôi hỏi quầy mỹ phẩm ở đâu vậy ? “

Cô vẫn ngỡ ngàng thơ thần không trả lời . Người khách thấy vậy có vẻ không hài lòng nhẹ lay cô khó chịu

“ Nè nè cô ơi ! Gian hàng mỹ phẩm nằm ở đâu vậy ”

Cô chợt giật mình quay qua nhìn vị khách đang khó chịu

“ Tôi .. tôi xin lỗi . .. Xin hỏi cô hỏi gì vậy ạ ? “

Cô gái hơi bực khi thấy cô không tập trung

“ Làm việc gì mà không tập trung vậy ? Tôi hỏi là quầy mỹ phẩm ở đâu ? “

“ Dạ dạ tôi xin lỗi “

Cô vừa nói vừa cuối đầu xin lỗi vị khách rồi đưa tay chỉ về hướng quầy mỹ phẩm cho cô gái đó

“ Cô đi thẳng rồi quẹo phải ạ “

Nhận được câu trả lời vị khách bực mình rời đi . Yên Phương khẽ thở dài,

Cô cũng không muốn đâu . Đã lâu rồi Ninh Minh Trí không liên lạc khiến cô rất là lo lắng

“ Reng Reng “

Tiếng chuông điện thoại cắt đứt dòng suy nghĩ của cô . Là anh Minh Trí gọi cho cô

Cô vội vàng bắt điện thoại lên . Giọng nhẹ nhàng

“ A lô . Anh Minh Trí “

“ Yên Phương à . Hôm nay anh rảnh , em có muốn đi đâu đó với anh không ?

Ninh Minh Trí nhàn nhã nói với cô . Cô như không tin vào tai mình , nước mắt như sắp chảy ra vì sung sướng

“ Thật không anh “

Cô hỏi lại anh như sợ là anh lại nói lừa cô như nhiều lần khác

“ Thật mà ! có bao giờ anh gạt em không “

Cô như không tin vào tay mình tâm kích động nở nụ cười như hoa . Ai đi ngang nhìn cũng nghĩ là cô bị điên nhưng cô không để tâm

Vội vàng đi lại hướng cửa hàng trưởng . Nhìn lướt qua như biết được cửa hàng trưởng đang rất vui vẻ . Cô nhẹ nhàng hỏi

“ Quản lý , có thể cho em xin về được không? “

Cửa hàng trưởng cau mày quay qua nhìn cô

“ Có chuyện gì à ? “

‘ Em có chút việc ạ . Hôm khác em sẽ làm bù . ‘

“ Thôi được rồi đi đi “

Cô vui mừng khi thấy cửa hàng trưởng gật đầu

“ Dạ em cảm ơn chị nhiều ạ “

Cô nhẹ nói cảm ơn rồi quay người rời đi

Tâm không thể không vui hơn .

Đang loay hoay đến chỗ hẹn bỗng điện thoại rung lên . Là Tô Viễn gọi đến

“ A lô “ ..Cô bắt điện thoại

“ Yên Phương tối nay có rảnh không ? Anh dắt đi ăn tiệc “

Cô nhẹ mỉm cười anh thật là không lúc nào là anh quên cô cả

“ Có cả Mẫn Nhược La và anh Mars nữa “

Là Huỳnh Vỹ Phong . Cô không thích gặp anh ta lắm . Với lại hôm nay cô có hẹn với anh Minh Trí rồi

“ À .. em có việc rồi . Khi khác nha “

“ Vậy à “ Tô Viễn có vẻ thất vọng khi bị cô từ chối

“ Vậy được rồi . Khi khác vậy !

Cô có vẻ áy náy khi nghe thấy vẻ thất vọng của anh . Nhưng phải làm sao bây giờ. Cô đành từ chối anh vậy

Cô và Ninh Minh Trí dựa vào nhau bước đi dọc bờ hồ . Trời hôm nay thật đẹp , không khí thoáng đãng . Cũng như tâm tình với cô bây giờ vậy

Đã lâu lắm rồi cô không thấy hạnh phúc như vậy

Lâu lâu anh lại quay qua nhìn cô trìu mến rồi đặt nhẹ nụ hôn lên môi cô

Công viên hôm nay cũng khá đông . Kỳ lạ bình thường công viên cũng đông như vậy . Đặc biệt là những cô gái trẻ , ăn mặc xinh đẹp . Công viên không phải là nơi để tình nhân hẹn hò sao

Bỗng có một cô gái ăn mặc xinh đẹp hót ha hót hải chạy qua mặt cô

“ Nhanh lên nhanh lên . Anh ấy đang quay phim ở đó không lại kịp là không thấy mặt anh ấy đâu ? “

Cô gái kia vừa thở dốc vừa chạy theo sau

“ Đợi ... đợi mình với”

Cô và anh cũng không bận tâm để ý chỉ chìm đắm vào thế giới của hai người . Từ xa đã thấy một đám người đông nghịt . Cô nhẹ nhàng quay qua nhìn anh

“ Anh Minh Trí hay mình đi hướng khác nha “

Anh mỉm cười nhìn cô

“ Cứ đi xem cho vui “

Cô miễn cưỡng gật đầu . Hôm nay anh và cô hẹn hò cô chỉ muốn được yên tĩnh bên anh nhưng mà thôi đành chịu theo ý anh vậy

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vui* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26

Huỳnh Võ Phong đang quay clip ca nhạc tại đây . Vừa rồi có phân cảnh bay xuống hồ anh hùng cứu mỹ nhân nên người anh ướt sũng

Áo sơ mi trắng do ướt nên dính vào người để lộ ra cơ thể rắn chắc mê người của anh

Mái tóc ướt đầm anh vừa lau khô tóc vừa nhìn vô định bất chợt anh khựng lại đôi mắt âm trầm

“ Là cô ấy ...và hấn ta “

Anh ngồi phịch xuống ghế đấm chiêu nhìn về hướng cặp tình nhân đang âu yếm ngoài kia tim đau nhói

Buồn bực không biết giải tỏa ở đâu anh quay qua nói với người quản lý

“ Tôi xuống bơi một lúc “

Người quản lý chưa kịp trả lời thì anh đã đi đến bên mép hồ nhảy xuống . Xung quanh là tiếng hét chói tay của người hâm mộ

Anh bơi điên cuồng giống như tâm trạng của anh bây giờ . Mái tóc bạc nổi trôi giữa dòng nước nhấp nhô , khiến nhiều cô gái ngẩn ngơ

Ngũ Yên Phương thoáng hoảng khi biết chữ “ anh ấy “ mà mấy cô gái kia gọi là ai

Quả thật là cô không muốn chạm mặt anh ta chút nào . Cứ nghĩ đến đôi mắt đẹp như có điện mỗi khi anh ta nhìn thì cô lại thấy sợ . Tuy trong lòng đang dậy sóng nhưng cũng không để lộ ra ngoài . Cô sợ làm Ninh Minh Trí phải lo lắng

Ninh Minh Trí đứng hướng ra hồ lâu lâu nhìn xuống thấy cái đầu bạc với khuôn mặt tuyệt mỹ nhấp nhô dưới hồ không khỏi cảm thán

“ Anh ta thật nổi bật “

Yên Phương mỉm cười phụ họa theo không lên tiếng . Ninh Minh Trí quay qua nhìn cô nói tiếp

“ Sao cô gái nào cũng hâm mộ yêu thích anh ta điên cuồng , còn em thì không nhỉ “

Cô thoáng ngạc nhiên khi nghe anh hỏi nhưng rồi mỉm cười nhẹ nhàng liếc xéo anh

“ Anh biết rồi còn hỏi “

Anh ngó mặt ra giả đồ trên ghế cô tiếp

“ Biết gì nhỉ ? Em có nói cho anh biết đâu mà anh biết “

Mặt cô ửng hồng nhìn anh

“ Anh này ..”

Anh bông đùa đưa tay vẹo đôi má xinh xinh của cô

“ Anh sao ...? “

Xem ra không cho anh câu trả lời thì không được rồi

Cô đưa môi lên hôn nhẹ vào mặt anh mặt ửng đỏ nói

“ Thì em đã có anh rồi mà “

Vừa nói cô nở nụ cười thật đẹp , nụ cười của hạnh phúc

Vô tình khung cảnh đó lại đập vào mắt của Huỳnh Võ Phong . Mắt anh như có lửa nhìn thẳng hai người . Anh hận không thể bay đến để tách hai người làm cho mất và tim của anh đau đớn đó ra

“ Woa . Anh ấy thật đẹp trai “ Một cô gái đứng cúi đầu xuống hồ nhìn về hướng Huỳnh Võ Phong cách đó không xa

“ Hình như anh ấy mới nhìn về phía này thì phải . Woa anh ấy bơi đẹp quá “

Cô gái khác thì hét chói tay khi thấy anh nhìn về hướng này , không thể không khen kỹ thuật bơi điêu luyện của anh

Bơi một hồi anh cũng tấp vào bờ nhưng những bức dọc trong người vẫn không tiêu tán hết

Anh nặng nề bước lên bờ , với mái tóc bạc ướt đầm cùng với dáng vẻ đẹp mê người sau lớp áo sơ mi trắng mỏng khiến không ít cô gái như muốn ngất ngay tại chỗ

Lúc anh bước lên vô tình đi lướt qua cô . âm trầm liếc cô một cái rồi bước đi

Bốn mắt vô tình chạm nhau khiến cô không thể không rung mình . Cô quay qua Ninh Minh Trí

- Anh hay mình đi nơi khác nha . Nơi này ồn ào quá !

Ninh Minh Trí mỉm cười âu yếm nhìn cô nói

- Được rồi

Hai người định quay lưng đi thì bỗng có tiếng gọi

“ Anh Minh Trí phải không ? “

Anh thoáng hoảng lung túng quay đầu lại thì thấy Mẫn Nhược La tiến lại gần

Anh vội vàng rút tay mình ra khỏi tay Yên Phương . Cô thoáng sững người , ngược mặt lên thấy Mẫn Nhược La đang tiến lại gần

“ Anh làm gì ở đây vậy ? Chị Ngọc Thư đâu ? “

Cô như phần nào đã hiểu im lặng không nói gì

Mẫn Nhược La quay qua nhìn cô ngạc nhiên nói

“ Yên Phương là cô à ! “

Cô ta ngạc nhiên quay qua nhìn Ninh Minh Trí

“ Hai người quen nhau à ! “

Ninh Minh Trí đưa tay gỡ gỡ đầu để che giấu vẻ lung túng của mình

“ À .. Cô ấy là em gái tôi “

Cô hơi khựng lại khi nghe anh nói như vậy nhưng rồi cũng mỉm cười phụ họa diễn theo anh

“ Đúng rồi tôi là em gái anh ấy “

Mà khung cảnh vừa rồi đã đập vào mắt của một người . Anh âm trầm lạnh lẽo bước lại gần , nhìn liếc qua vẻ mặt cực kỳ khó coi của Yên Phương đang cúi đầu im lặng một cái rồi quay qua nói với Mẫn Nhược La

“ Ra là người quen à ! . Có hứng thú đi uống ly nước không ?

Vừa nói anh vừa nhìn Ninh Minh Trí mỉm cười

Mẫn Nhược La cặp mắt sáng lên khi thấy anh . Cô mỉm cười xinh như hoa

“ Anh Vỹ Phong “

Ninh Minh Trí khá ngạc nhiên . Một người nổi tiếng và cao quý như anh ta không hiểu sao lại mời mình uống nước

Nhìn dáng vẻ ngạo mạn của anh ta thật sự là anh không thích cho lắm , nhưng tạo thêm mối quan hệ với người có tiền thật là cũng khá tốt . Anh nhẹ gạt đầu

-“ Cũng được “

Ngũ Yên Phương vẫn cúi gằm mặt không nói gì từ nãy giờ nghe anh đồng ý với lời mời không khỏi ngạc nhiên ngược lên định từ chối .

Bỗng Huỳnh Vỹ Phong nhìn cô khó hiểu trong mắt như có tia lửa

“ Cô có muốn đi không ? “

“ Tôi ... “ Yên Phương ấp úng không biết trả lời thế nào thì Mẫn Nhược La lên tiếng

“ Dù gì cũng gặp nhau rồi . Yên Phương đi chung cho vui “

Cô không biết nói gì quay qua nhìn Ninh Minh Trí một cái thấy anh nhẹ gạt đầu , cô cũng không thể từ chối nên đành thuận theo

“Được “

Bạn đang đọc truyện *Quá Khứ Chôn Vùi* được tải miễn phí tại [wWw.EbookFull.Net](http://www.EbookFull.Net).

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.